

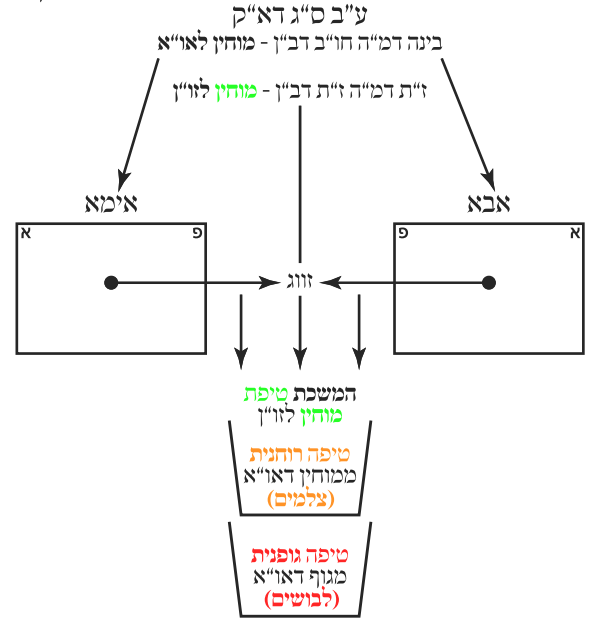
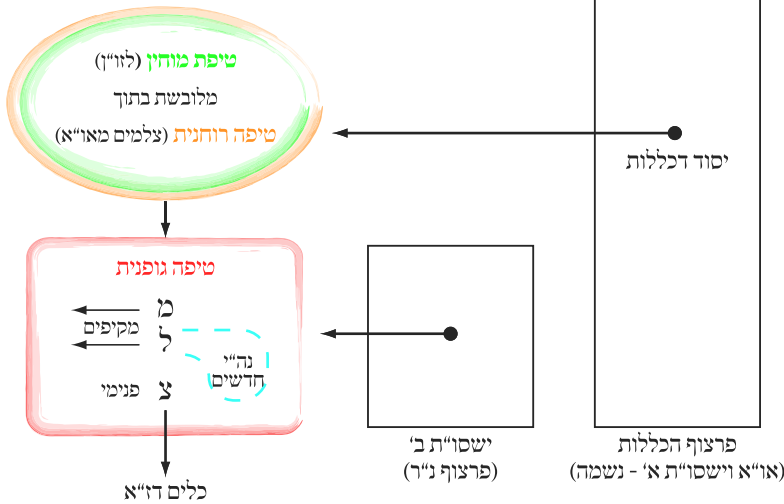

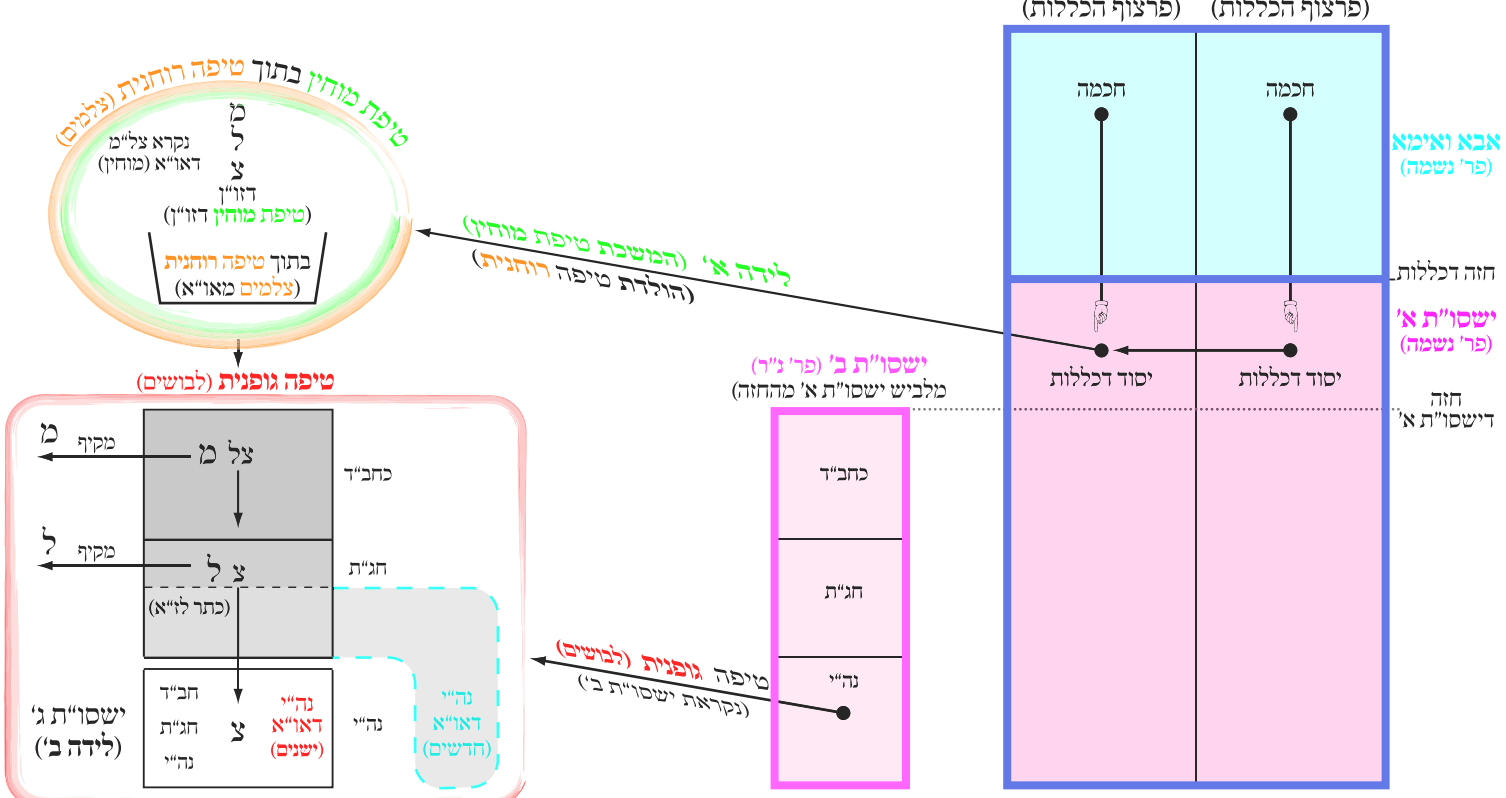
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

עין היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

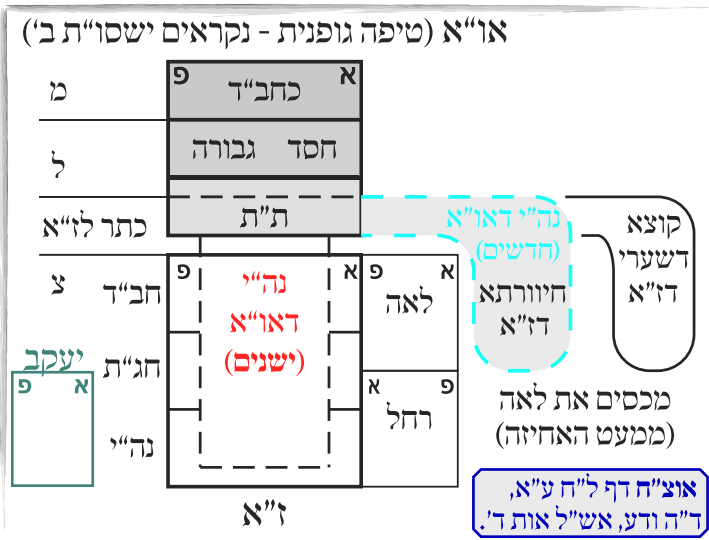
נה"י מתנתקים מכחב"ד, חג"ת של הטיפה (לידה ב'), ונקראים יש"סו"ת ג', ונכנסים בז"א.

כניסת מוחין בז"א (פנימי)

כלים דז"א

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת יש"סו"ת ב', על שם שבאה מיש"סו"ת ב' (פר' הנ"ר די ש"סו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית).

השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשות בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת די ש"סו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ודע, אש"ל אות ד'.

היכל ה' היכל ז' שער ט' שער כ"ה שער דרושי הצלם דרוש ד' ה'

אורות וכלים טלם הם מתבונה לבדה בלי שיתוף כלל מן הו"א אמנם הוא בחי' שליש חסות דת"ח דתבונה או ב' שלישים כנ"ל בסבה ע"ש וזה השליש של ת"ח דתבונה האורות והכלים ככל הם מתבונה לבדה בלי (ח) שיתוף כלל דו"א ואמנם הוא להיותו יורד ממש בחי' שליש וסובב ומסביר ראש הו"א ומוחוותו כח"ש לכן נחשב מכלל ז"א מא"כ במקפ"ס שהם שומדין למעלה מן הארץ ולא מן הגרדין כמו הכתוב כנ"ל. באופן שמתקפין לסבה היום בהם שיתוף דו"א אפ"פ שהם רחוקים נקרא מקפ"ס דו"א והכתוב אפ"פ שאין בו שיתוף ז"א לא באורות ולא בכלים כיון שהוא מסבב מכל לדודו עד החס כח"ש לכן נחשב מכלל ז"א. אמנם כל דו"א שהם השוחן בנכנסים בתוכו (ט) חב"ד אלו הכה כלבוסים והכלים הם דנה"י דתבונה לבדה והאורות דו"א לבדו הרי ג' חלקים שהם מ' ל' המקפ"ס והכתוב וכל' שהם חב"ד פנימים (י) כי המקפ"ס הם גופא דתבונה לבדה והאורות משתפים דתבונה ודו"א והכתוב גופא ואורות דתבונה לבדה וחב"ד שהם ל' וללם גופא דתבונה לבד ואורות דזעיר אגפין לבד הרי נחבאר בקיטור :

דרוש ה'

דנה אחר שנחבאר ענין **מ"ר** וללם שהם ב' מקפ"ס הנעשין מבחי' התלבשות שוחין ב"פ א' בד"ר כחב"ד דתבונה וב' בח"ג וב"ש פלויים דת"ח דתבונה אשר הם כלים הם דתבונה לבד ואין בהם כלים דו"א אמנם האורות הם משותפים דתבונה דו"א סוף כלים דתבונה נבאר פתח ענין כתר דו"א כעשה משליש אחרון דת"ח דתבונה ולפעמים חב"ש ג"ל והכלי והאור שניהם מתבונה והוא ג"כ מקף אמנם לפי שהוא מחביר ומסבב מכל הגרדין נקרא כתר ולא מקף כי המקף הוא על הראש ולא מהגרדין בסוד לל כל ראשו. ותחלה נבאר הספס (יא) למה אינו לוקח רק שליש אחרון דת"ח דתבונה יש בזה ג' פעמים (יב) א' מפני אמת שלמה ב' מפני ז"א עלמו ג' מפני רחל נוקבא והספס הא' הוא כחש"ל כי כעגד מה שנכנס בו"א ד' מדות ושליש לריבין ד' מדות ושליש אחרות יותר פלויים להגדיל לבסוף כפוליה לכהלים ה"ם והתחלתן מנ"ש תחומים מבינה שבה ואל"כ נשאר פתח כתר ותחמה ושליש פליון מבינה שלא הגדילו ונתחלקו בהם (יג) חזין למעלה וחזין להשלים חסרון הסחטות כנ"ל ואם היה לוקח כתר דו"א ב"ש פ"ת היו ד' מדות וב' שלישים (החסרים) שלקחם הו"א והיו לריבין כעגד (יד) בינה סלה ודח"ג ושליש ח"ם העליון להכפל כדי לחלק כחם ולהגדיל כד' מדות וב"ש החסרים וזה א"א לעשות כן והספס כטרפ שמש שא"א של כללות האצילות יש בהם תמיד זוג סדיר ולא פסק והסביבה הוא לבסוף שוין במעלה אמת ח"ם כחדא נפקין וכחדא שריין מה שאין כן בזו"ן אשר אינן שוין כי לפעמים זה גדול מזה ופ"כ זוגייה פסק שלא יוכלו להזדווג כי אינם שוין והנה כן הפעם בכל חו"ב שכל פרטוף ופרטוף שכתבנום וזוגייהו לא פסק נמלא כי חו"ב דאימא עלמה חרין שוחן דילה תרוייהו שוין כחדא לא זה גדול מזה ולא זה מזה כדי שיהו זוגייהו סדיר ואלו כל חלקי הבינה יזכעו להגדיל המדות החסרים התחומים הגם נחלש כחה ונתחלקה לגמרי משא"כ בחכמה שבה כי סלה שלימה בכל כחה שלא נתחלקה להשלים חסרון הסחטות וא"כ לא היו זוגייהו סדיר לכן הארך שלכל הפחות נשאר שליש העליון שבה שלא יחלש כחה ולא ישתנה ממה שכהו ובאורו שליש תכיה שוב אל החכמה. והפעם כי

כבינה

זרוע א' והשפיל למטה זרוע א' והגוף מתברר באמצע הוא דמיון וזרח ל' כזה א. גם באופן אחר והוא האמיתי כשחשפיל זרוע א' לבדו ויהיה הגרון וקוף הוא זרוע ל' כזה ב ודע כי הקדושה בכ"מ שיוצרת מושב רושם ונשאר עם שרשה ועיקרה והוא מה שאינו יוכל להתפשט למטה מרוב הארחה לכן **□** וללם היא בחי' הפיקרית שא"א לירד יותר למטה ואח"כ **□** הגרוע ממנו: ואח"כ ל' היא בחי' התחנה שבטלם והיא הארה שטל ז"א לקבלה בפנימיותו ופכ"ז אינו יוכל לקבלו אלא באמצעות המלטשים של הכלים דנה"י דאמא כנ"ל ומלא כי ב' בחי' הראשונים שהם **□**

דללם לא היה כח בו"א לקבלם ונשאר מקף על ראשו דקא ולא נשאר אורות המקפ"ס אף מן הגרדין וזכור זה ואלו הם ב' בחי' מקפ"ס של ז"א כאשר נחבאר בדבריט ברוש א'. ואח"כ ל' דללם הוא ירידה ג' של המוחין בג"מ נה"י דתבונה יאלו נחלבשו תוך ז"א עלמו בפנימיותו. והנה אורך ס"פ שם בנה"י דתבונה הם לבדם שיפורם בכל אורך פ"ס דו"א ולא יוכל לפעול יותר מהם ולכן לא נכנס בו רק נה"י דתבונה **□**

ונלעדיה כי ל"ש פה ראשונה כי כאן אומר בפנין כללם הוא ב' התבונה הא' שהיא ה' (א) וברוח א' כשב כללם בתבונה ב' שהיא ה'. ונלפ"ד כי הפיקר ככתוב עם אלא שפה רזה לקצר הדרוש. וכראיה לזה כי הרי הלידה היא למטה מיסוד שהוא בג"פ אמלעים דנה"י (ב) והרי **□** דללם בד"ר דתבונה דלקמן (ג) א"כ ודאי הוא שז **□** דללם שהוא בד"ר דתבונה הוא בתבונה ה' שהוא ה' שד"ר"ה הם ג' אמלעים דתבונה א' שהיא ב' כי הרי התחלה שלה מהחמה כטרפ. גם ל"ש כי פה אמר שלא נתלבשה **□** דללם ושם אמר שנתלבשה ממש. ונלפ"ד ודאי שק הוא שכל ג' בחי' ללם נתלבשו בתבונה ג' אלא שלחיהם **□** דללם (ד) מלונשה תוך ד"ר דתבונה האמת יכרו היותן ד' ספירות גשורות משא"כ ב"ר דללם שנתלבשו תוך ג' אמלעים ואין שם סיכר ד"ס רק ג' לבד זה אמת. וראיה לזה כי הרי ללם נקרא ק יפן כי הוא גימטריא קס"א שהוא פרטוף תבונה טלה וא"כ אות **□** פשימא שגם הוא מכלל התבונה שהם ד"ר שבה ואינם מוחין לבדם בלי לבוש ומ"ש ברוש זה שלא נתלבשו הוא יפן כי גם הלבוסים הם בחי' ד' מוחין ד"ר א"כ הכל מוחין ואין זה ניכר שהוא לבוש משא"כ בג' אמלעים וב"ח כי **□** נקרא לבוש גשור. גם ל"ש כי בדרוש א' אמרתי כי **□** דללם נתלבשה ב"ם ראשונות דתבונה עד החמה ור"צ בג"ח דתבונה אלא שכל קדם התלבשם בו"א ולי אחר התלבשם ופה קבלתי בפירוש ממורי ולה"כ כי **□** בתע"ת ולי בנה"י (ה) ונדאב לפי עניות דעתי כי זה אמתת הדרוש בזה ושם לא **□**

23590

דקוק וזכור זה (ו) :

ועתה נבאר כחילוק שיש בין ג' ארציות דללם והוא כי אלו ב' מקפ"ס דללם **□** דללם הוה הוא כחב"ד ותג"ת הלבטשים והכלים והחלונים (ז) הם בגופא (כ"א גופא) דתבונה עלמה ואפ"פ הם מתבונים כי יש עם אורות דתבונה עלמה וגם אורות של ז"א הנקרא מוחין ולסיבה היום בהם אורות דמוחין דו"א לכן נקרא מקפ"ס דו"א אמנם ל' של ללם נתחלקה לב' נחיעת כי כתר של ז"א בין החלונים בין הפנימיים שהם **□**

הנחות וביאורים (ח) פנינה : (ג) ר"ל כשכל וכפ"ס נשאר יש ס"ד ונכנסים ע"פ ח"א ס"ס דף ק"ג דחב"ד דתבונה א' פליחם לבסוף דבינה וס"ס דתבונה מיסוד דבינה. א"כ נשח לידת כולד פהם כחול נח"י יסוד דכללם כ"ר פלופים דבינה והנוכח נפולוף אחר כח"ל א"כ ס"ס דללם שהוא כד"י דתבונה הוא בתבונה ב' שהוא ג' נשך כבינה. שכן שכן : (ז) לא נכ"ל : (ד) ח"א פ' שער הכוונות כח"ש ונ"ש פ"ג ד"ר ויטס וכ"ר : (פ) פ"ין דנ"ש פ"א ד"ר ח"ך. ודך כ"א פ"ד שו' ל"ח : (ו) נשך כ"ג פ"ד : (ז) לא ח"א ח"א פ"ס ח"ש י"ט כח"ד ר' מוחין כפ"י לקמן פ"ס כ"ב כ' שם דורות ז"א הם פוסק א"ך פ"ק באורות הם דליפ"ה פ"ר : (פ) כ"ס : (י) וזכור זה כי כ"ל נכ"ש הוא נח"י שוחין חב"ד כח"ד פ"ס כח"ל פ"ג ופ"א ופ"י ש"א א"ס ח"ס נח"י דשם. שכן שכן : (יא) שער כ"א פ"א : (יב) ג' שפ"ס אלו כ"ר כח"ס ל"ל כש"ר ליום המוחין פ"ג : (יג) לא כ"ס חז"ן : (יד) ח"ס נשך נע"ג ל"ס כ"כ :

אך משם ואילך לא היה קד וסו שם ב' שנייה ושניה א'
 והענין כי בא"ח ופתיק היה הזכר והנקבה שבכל פרטוף מהם
 מחזברים יחד בפרטוף א' כי פתיק הוא וטקבא פרטוף א' לבן
 הזכר היה ממ"ה לבדו וטקבא דב"ן לבדו וכן הפנין בא"ח
 אך משם ואילך נפרדו הזכרים מהנקבות כי אבא זכר ואמא
 נקבה ואינם מחזברים כמו פתיק וא"ח אמנם הם נפרדו בב'
 פרטופים זכר לעלמא ונקבה לעלמה וגם כזה גרס שטיי אחר
 כי כיון שהם נפרדו א"ס יסיה הזכר ממ"ה לבדו וטקבא
 מב"ן לבדה יסיה פירור גמור צימיק ואין ע"ס מטיק דרעין
 ולכן מוכרח שיהיה הזכר כלול ממ"ה וב"ן חסד דין וכן האוק'
 כלולה ממ"ה וב"ן חסד דין וע"ס זה יסיה בין הזכר ובין הנקבה
 קצת חיבור אפ"ס שאינן חיבור גמור (ג) בזכר ונקבה כש
 פרטוף פתיק או בפרטוף א"ח וכן הפנין בז"ן. נמלא כי כפי
 זה הם ד' זכרים וד' נקבות סללים האלילות אמנם ב' זכרים
 וב' נקבות הפלוגים כל זוג מהם פרטוף א' והזוג הא' הם
 פרטוף א' הנקרא פתיק והזכר מ"ה לבדו וטקבא ב"ן לבדה
 והזוג הב' הם פרטוף א' דא"ח והזכר מ"ה לבדו וטקבא ב"ן
 לבדה אך כזוג (יד) הב' א"ח ב' פרטופים זכר ונקבה והזכר
 משורב ממ"ה וב"ן והנקבה ממ"ה וב"ן נמלא כי כל כללם
 האלילות נעשה ממ"ה וב"ן בכללם ואמנם כל א' מאלו יש בו
 ד' בחי' כי שם מ"ה יש בו פ"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכן בשם ב"ן יש
 בו פ"ב ס"ג מ"ה ב"ן והנה הזכר ופתיק לקח פ"ב דמ"ה
 שהוא כתר דמ"ה וטקבא לקחה חצי פליון דפ"ב דב"ן (מו) שהוא
 חצי כתר דב"ן ודמורא דא"ח לקח ס"ג דמ"ה שהוא פתחה
 וטקבא לקחה כחצי פתחון דפ"ב דב"ן שהוא חצי פתחון דכתר
 דב"ן ואבא דמורא לקח חצי מ"ה דמ"ה שהוא קו יפין (מו)
 וחצי האלמנטי של בינה דמ"ה ואמא טקבא לקחה חצי מ"ה דמ"ה
 שהוא קו שמאלי וחצי קו אלמנטי דבינה דמ"ה. ואמנם משם ב"ן
 היה בצופן אחר כי אבא לקח חכמה ס"ג דב"ן. ואמא לקחה
 בינה מ"ה דב"ן. ח"א לקח ויק דב"ן דמ"ה וויק דב"ן דב"ן
 (ח) וטקבא לקחה מלכות דב"ן דמ"ה ומלכות ב"ן דב"ן. והנה
 שם מ"ה (יח) יש בו פ"ס ואחור פרימי וחלון וכל זה בכלים
 וכן בצורות אחרות ופנים פרימי ומקף חסד זה מאד. והנה
 כמלכיה שמלכו בארץ ארום הם י"ס דב"ן הטלל בג"ל ונקודה
 ראשונה היא כתר דב"ן והיא טקבא דפתיק דא"ח ונקודה ב'
 הוא אבא לז ב"ן שבו ונקודה ג' אבא לז ב"ן שבה וכל אחר
 ג' נקודות אלו היו כלולים מ' נקודות שלישיהם אך אח"כ
 ינאה נקודה דר' [ח] ולא ינאה כלולה מ' נקודות רק כו'
 נקודות התחתונות שבה לבד ולכן נקרא בשם ו' נקודות ומס'
 ג' כרי ט' נקודות אח"כ ינאה נקודה ה' ולא ינאה כלולה
 מ' נקודות שלה רק נקודה א' לז (י"ס) חלק עשרים שנגקודה
 ההיא כרי נמלא ששרשם אינם רק ה' נקודות ונקרא י' נקודות
 דב"ן ואלו ינאו ראשונה וגשברו ומסו. דפ"ב לא די אלו
 שילאו בבחי' האלילות שהם הפנים דב"ן אלא גם אחריהם שהם

והנה פ"ב ק"ל עם ד' אוחיות השופטים פלמו של עם כו"ה
 שהוא גי' כ"ו הרי רוכב ר"ל כ"ו ור"ב כי עם כו"ה רוכב על
 פ"ב ק"ל ובהתחברותן נעשה רוכב כג"ל והבן זה :

פרק ד ס"ב

ענין

ארוחת וביאורים והכלים שהם ביסוד בינה ובמקום
 החתך וביסוד תבונה גלפ"ד גשמפתי ממזיר זל"ה
 שהח"ב פלאין נחלבש ממש חוך י"ס וחכונה (א) ובמשי
 חכונה הואת ה"כ פיבור ז"ל לכן לישב כל זה גלפ"ד סך
 הוא. (ב) שבהפסדת התבונה לבוש גשור אל בינה נמלא
 שהבינה הליבישה את כהד וחצי יסוד דא"ח השמאלי ועל בינה זו
 הליבישה התבונה אך לא נכנסה כל בינה חך התבונה אמנם
 כל הבינה הליבישה את כהד וחצי יסוד השמאלי דא"ח שזה
 שיסוד ארכה תמיד כי גם קודם זה שנכללו נה"י דא"ח
 בתח"ת שלו או יסחה הבינה מלבשה גבורה וחצי מ"ס השמאלי
 דא"ח ותבונה אינה מלבשה הבינה רק מהחמה ולמטה (ג)
 וס' הם ג"ר דתבונה ומלבישין בטן דבינה ובג"ר דתבונה
 דסיי **בבינה אשר לתבונה שם היה פיבור ז"ל** ונמלא שהוא
 מסוף ומלביש בטן דאמא והרי הפיבור הוא בבינה דתבונה
 ובבטן דבינה שהוא יסוד בינה פלאה. והנה בבטן בינה שהוא יסוד
 שלה שם עלו האורות ובבינה (ד) דתבונה עלו מילין וביסוד
 דתבונה עלו הכלים **ובצלת ז"ל** כסוד הלידה מתבונה (ה) או
 נחלבש כסוד ללם חוך התבונה כב' (ו) שהיא תבונה כג'
 (ז) אשר ראש שלה בבטן והיסוד של תבונה א' שהיא כב'
 (ח) שגם היא (ט) מלבשה תבונה ראשונה (י) על דרך
 שמלבשה תבונה ראשונה א"ס בינה | אמנם לפנין מקום החתך
 ששם הם הניטוף פ"י היסוד בדרוש רחל ולאש בפנין עקב
 שטה יש"ש. נמלא שמה שאלו אומרים (יא) שנעשו שתייה בינה
 ותבונה פרטוף א' ר"ל שלפנימיהם יורדת התבונה ראשונה א"ס
 הבנים ממקומה לרבוץ על הכניס ונמלא פרטוף א' זולת הבינה
 פרטוף אחר אך פתה שהיא מלבשה לבינה (יב) היא הכל
 פרטוף א' חזק ומשכה. גם כזה חב"ן רביעם א"ס על הכניס
 נמלא שמתבונה ראשונה עלמה היא רובלת כי תבונה כב' נעשה
 ללם ד"ח ונקרא זעיר אנפין ממש ולא תבונה וללם זה יונק
 אצ"ר החכמה. מתבונה א' : אה"ח 23589

פרק ה ס"ב

פריטי תכלית

התוקן כג"ל פ"פ הדרושים הזכר
 הוא זה אחר תכלית הפיון. הכה כל
 האלילות שהם ה' פרטופין נעשין מנ' בחי' שהם שם מ"ה וב"ן
 שהיה נקרא תמלה שם ס"ג ולביתיה בחי' נקודות דשם ס"ג
 לכן נקרא שם ב"ן שולם הנקודות חזרו זה ושם מ"ה זכר וס'
 ב"ן טקבא חס רוח חס נפש והנה פתיק יש בו שם מ"ה
 דמורא שבו וב"ן טקבא שבו וכן א"ח מ"ה דמורא וב"ן טקבא

הגהות וביאורים (א) דסיינו פלנו סטופים וסלכיהו לחז"ן פלאין נחמ' (ליל שער י"ד פ"ח ובשער פ"ז פ"ב : (ב) ר"ל כמלה כה"י דא"ח לחז"ן נחמ' נחמ' .
 וכן פ"ח כזה כ"ה : (ג) כ"כ כמורא ינאה כוונת דכרי כוח דפכל כוונ' מורא דסוד הפיבור כוח ניסוד פינה פילאס ונמקום חך
 וניסוד ז"ל ובמחשבה פינה שפ"ס דאינו אלא בתבונה ולא כבינה . וז"ל נח' למח' ולמד שכן כוח שפ"סו הספוק (גוה נפוד א"ל כרינה וספוקוה פינה פלג'ס
 כרינה רק פתחה ולפתח הם כס ג"ר דתבונה נמלא כן דאימא מילאם לפנים מהם ככרי כס כחון כגורו וח"כ הפיבור הוא כרינה ופתיקה ויפוסה חילופה ולסולם
 פיבור פינה פילאס פלו הארוחת רפונה ר"ל פיבור דבינה דתבונה שם עלו הפילופין וניסוד וניסוד ג' : (ד) והוא כ"ל כפוד כרינה : (ה) ר"ל פיבור דרינה וספוקוה
 שהוא פתח נקודת החתך ויפין נפ"ב ש"ס מ"ח פ"ח דק"ב פ"ח . ויפין נפ"ב דרינה דכ"ה פ"ח : (ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"כ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ל"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"מ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"נ"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ה) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"ט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"י) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יא) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יד) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"טו) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"טז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יז) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יח) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"יט) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"א) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ב) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס"ס"ס"ס"כ"ג) ר"ל פיבור דכ"ה פ"ח : (ס"ס"ס

היכל ה היכל דא שער ג' שער י"ט שער אג"ך פרק ה' ו

ב"ע ילאו פמחס . ודע כי גם באילנות יש פנים ואחר כך
 טולס נקראו פנימים כמרח
 ב"ע זהם חלטה *והפנין *צמח *ו"ם בקצו פניו
 כי בצריחה היה חלטיה הפנים
 דב"ן וידע חלטיה דאחריים והם י"ם דאילנות כדמשמע
 דב"ן ועשייה חלטיה יזמר
 חילוק דאחריים דב"ן וכאשר
 נשכרו לא נתקנו כל מה שנשכרו רק מטעם ולא יושלמו להחבר
 עד ביאה בתשיה בב"א (ח) :

פרק ו ט"ב

והנה נפטר ראשון דורן החילו להחבר ו"ק דב"ן
 שסם המלחם שמתו וזה בכה שילאו פתח ונחשברו
 עמחם ו"ק דמ"ס וטורפ כי כל קלה הוא כלול מ"ס וכה
 סחלה בשח חוצג נחברו ו' מלכות שבו"ק דב"ן ואלו היו
 מתקן חיים כיעני ביסוד דאבא וחיים השמאלי ביסוד דאמא
 ואז ידע פסם מ"ד שסם ג' מלכות מג' קטוח דמ"ס כחדשים
 יעידם ונשפחט יחד ויהטו טולם סך דאמא וגם היא נחכה
 פיסם מן שסם ג' מלכות דג' קטוח שמאל דמ"ס כחדשים

ואז נתקנו כמוכה ונקלטו בנ' ימי הקליטה (א) אח"כ נכתב
 כל ה"ט ימי חדשי הטיבור נחברו נה"י שכל קלה מו"ק דב"ן
 ע"י שבאו גם כן נה"י שכל קלה מו"ק דמ"ס החדש וברי
 שנטיבור היו ג' כלילין בג' כי היו ו' מלכות (ב) אמנם
 כשגדלו בחי' נה"י לא גדלו רק בחי' נה"י שכל קלה מהם
 ולכן פניו הטיבור אינו רק בחי' נה"י לנד אלא שואו בכל קלה
 וקלה מו"ק . אח"כ בייקה מחברין גם בחי' חגי"ה שכל קלה
 מו"ק דב"ן וכן באו ונחברו חג"ס שכל קלה מו"ק דמ"ס
 החדש וברי עשה עמרו מו"ק כל קלה כלול מו"ק דב"ן וכן
 דמ"ס . (ב) אח"כ נגדלות באו מחלה חב"ד שכל קלה דו"ק
 דב"ן וחב"ד שכל קלה מו"ק דמ"ס נמלא שכבר ו"ק דו"א
 עמרו כל א' מ"ס דמ"ס וב"ן לכן הם נקראו שוחין נדלות
 דו"ק דשוח דמ"ס וב"ן וכן זה מאד . ואח"כ באו ג"ד (ג)
 בפסם אחת שכל א' כלול מ"ס דב"ן ו"ס דמ"ס ואז הו"א נקרא
 גדול ושלם בן י"ג שנים ואח"כ נכנס כהר דמ"ס ודב"ן בכל
 ס"סם שבכפר ביום א' וברי בן י"ג שנים ויום א' וכבר ידעת
 כי (ד) כמחין מחלפין כל החכמות והחסדים בנה"י דאבא
 וכל הביטות ובכורות בנה"י דאמא (ג) והפנין (כ) [א] כי אבא
 כלול ממ"ס דמ"ס וממ"ס דב"ן ואמא מב"ן דמ"ס ומב"ן דב"ן
 ואלו

הנרות וביאורים (ה) וזו לשון ספר חסד יושק כל ימי חיינו פוסקין על כ"י שאלות כללו דמה שסם פנה נדון כהחיל פלנין בשאר נה"ס יושקין
 כשסר כח דוקא לא פחות ולא יותר . ובגין דייק מבריות כעולם ועד פתח לא כלפיו לפנות אלו כה"ס יושקין ע"י כפי דיקים
 וסודים שבו כל דור ודור דב"ן ג' י"אם כפ"ח כחדש . וז' האר לא מיר ופולח לסי יבוכ דכינונו על כאלה כדאשכח פלחית כסר אולרות חיים פגסם כח
 סקולן כה"ס ו' ע"י שבו ופ"ר כחוסות שם כפוסק ח"ם שפחו דכינונו ואלה כפולח האר פלכו ונו' ופלא דמחית האר פלכו פ"ר וימח כול חגן בן פגסו
 (ועד בכלל) יש בו רמ"א להחיות כדקדוק חב סוד ואלה כשליש סגברו סם רפ"א אולרות שסם רפ"א יושקין וסם פלא נכנס כפנין כפוסק כחחרון ופולחן החסד
 כד יש דוד הוא פ"ר כחדש על כפוקן חיות בכלל כפולח דפחו פלג ופ"י . ועל כאלה כפולח פלחית כסר פג"ס ח"ם פ"ר כפסם כד כפוקן
 פכ"ר ו' ע"י שבו רפ"א סם ככאש"ס וסם פ"ר יושקין שפלו עד ח"ן קן הקדק כן מדבר ככינו פ"ר ועוד מי יודע שכוניקים פלנין כיושקין יש פכרות כפולחם
 יחדים פלג דמ"ס ח"ם פלג חסם לישק פכרות רי"ס ח"י ס' : (ג) שפ"י פ"ס : (ג) פנין דמ"ס ד"ר ל"כ רפ"א : (ד) פנין שפ"ר פ"ר פ"ר פ"ר פ"ר פ"ר
 י"ד מ"ר וכפ"ר פכרות : (כ) פנין פ"ר ח"י פ"ר :

23589

השמש

יפה שעה

[א] נ"ב ז"ס כי הכה נדק פ"א פ"ב שער או"א פ"ד מ"ק ומ"ב ונדק
 ע"ז פ"ב שער כמור ספ"א ובשער ז"א ס"ג ובכמה מקומות כתב הפך
 מזה ממש כי אבא עיקרו ממ"ס דמ"ס ומב"ן דמ"ס ואמא ממ"ס דב"ן
 ומב"ן דב"ן ואח"כ מחלפנים ומחין מ"ס דמ"ס ומ"ס דב"ן כו"ס דאבא
 וב"ן דב"ן וב"ן דמ"ס נכ"ס דאמא כ"י . והכל"ג כה הוא כהקדים
 מ"ס כרז ז"ל כפ"י משפך הפוחין כי הכה או"א ע"ס ישפ"ח חילוקי בנייהם
 חו"ב דב"ן ובינה דמ"ס באופן זה, אבא לקח כהר והכמה דבינה דמ"ס
 חו"ק דחכמה דב"ן, כי ג"ד לקחם ע"י ואמא לקחה בינה דבינה דמ"ס
 וחמם קטוח דבינה דב"ן, כי ד"ר לקחם ע"י ויש"ס לקח ר"ק דבינה דמ"ס
 ומלכות דחכמה דב"ן, ותכנה לקחה מל' דבינה דמ"ס ומל' דבינה דב"ן .
 והנה כתב בפ"י משפך או"א כי מה שלקה אבא ממ"ס ומב"ן מהם נשאו
 או"א פילאין כי כל המ"ס דטורא וכל כב"ן עק' ושיחם נקרא אבא לנד
 יו"ד שגסם ומה שלקהה אמא ממ"ס ומב"ן מהם נשאו ישפ"ח ושיחם
 נקראים אמא לנד היא היא רשאה שגסם וכללות ב' הפולחנים
 האלו שסם ל' מלבישים מגרון דא"א ועד החוה . וכן ע"ד נישפ"ח
 כבאים החחכים המלבישים את א"א מן החוה עד הסבור . והנה מה
 שכתב כאן הוא בכללות ב' הפולחנים החחכמים דישפ"ח המלבישים
 לא"א מהחוה ועד הסבור כהקרא או"א אבר כל אחד כלול ממ"ס וב"ן
 ושיחם בכללות הם דכר ועוק' ע"ס כללות המ"ס וכב"ן שכל א' מהם
 ומש שכתב בשאר המקומות הוא כפולחן ספ"א ח' מ"ד' כהכרים
 ככלל ממ"ס וב"ן אשר המ"ס שבו **לכורא** ובכ"ן שבו טקבא :

ואוצר החכמה

ואח"כ נכתב כל ס' ימי חדשי הטיבור נחברו נה"י כ"י י"ד שכל
 נ"ד נה"י דכל קלה מו"ק דמ"ס כ' ואחר כך בייקה נחברו גם בחינת הג"ס
 ט' וכן באו אצ"ה שכל קלה מו"ק דמ"ס כ' ואח"כ נגדלות באו החילוקי חב"ד
 שכל קלה דב"ן והכ"ר שכל קלה מו"ק דמ"ס ונמלא כ"י . נחית למדין
 מדבריו שכל אחד מג' פרטטים כוללים ח"ס שסם פרט"ק נה"י ופרט"ק אצ"ה
 ופרט"ק חב"ד כל חד וחד כלול ממ"ס וב"ן ולא עוד אלא כלל נהקן
 והחבר כב"ן דפרט"ק כהוא פ"ר דנשפ"ח עמו דנשפ"ח חלקו דמ"ס וכשפ"ר
 ח"ס פ"ד וס"פ שקול ופ"ר ר"ל ומסיק דלשולם זה הוא בכלל כהי"ט הוא
 של ב"ן והכסמיות לשולם הוא דמ"ס וסדר פמידהם וסיותם זה בתוך זה
 שם כפ"י נשפ"ח כדבר יע"ס : (ב) ואחר כך נגדלות בא חב"ד שכל
 קלה דב"ן ואח"כ שכל קלה מו"ק דמ"ס ומלא שכבר ר"ק ד"ר עמרו
 כל אחד מ"ס דמ"ס וב"ן וכן הם נקראים שוחין נדלות דו"ק ואחר
 כך באו ג"ד כפסם ח' שכל אחד כלול מ"ס י"ם דב"ן ו"ס דמ"ס ואלו
 ז"א וקרא נהול והלם כ"י . כל זה כפוקן חילוקי כשפ"ח מ"ס ח"ל כשפ"ר
 כהק"ן ע"ס ומידע נלוח דו"ק ואחר כך נדלות אמתיה פנין שער כמחין
 ח"ס ס"ס ופ"ר כי כפנין שז"א כולל נרנח"י שלם וכל אחד מנרנח"י שבו
 הוא נרנח"י שלם והם נרנח"י דנש"ס ונרנח"י דרזח ונרנח"י דנש"ס
 ונרנח"י דרזח ונרנח"י דהידע שב"ן טולם כס כ"ס כמחית וכללותם
 סם כ' והנה כהחילוקי כפ"ר בא נש"ס שגסם ואחר כך בייקה ג"א
 כאשר נש"ס דרזח ופ"ר י"ד נהגלם וב"א רוח שגסם וברי כהח"א
 נש"ס ט"ק והם ג"ד דנש"ס א"ד דרזח ואחר כך נגדלות אמתיה כ"ל
 נרנח"י דנש"ס ונרנח"י דרזח ונרנח"י דהידע . חכו ככתב ח"ל שכל
 אחד כלול מ"ס ח"י נהגלם ובאו נח"י דרזח ונש"ס חכו ככתב ח"ל שכל
 הוא כהקרא נדלות אמתיה ש"א ז"א גדול והלם : (ג) וכענין כי אבא
 טחלפנים והכנסו כללם נה"י דאבא כשוחין שואו ז"א גדול והלם : (ג) וכענין כי אבא
 מ"ד חמ"ס סם פ"ר וב"ן ושיחם דמ"ס פ"ר . ונר"ך לפרשו תחילה כל נר"ך שחדש שרנש פרטטים שסם
 אבא ואמא פלנין וישפ"ח בין כל כ"י אלו לא לקחו לחלק ממ"ס ומב"ן כוללים שסם נהקן כל אצ"ה אלא חכמה ובינה דב"ן ובינה דמ"ס
 וכאלה כ"י ספירות כלליות נהקט כל ד' פרטטים אלו גדלו כמור בלי שום פסק . אלא כי"ד נחלקו ג' ספירות אלו בין ד' פרטטים אלו כה
 יש לשווח ר"ל חלקים זה מזה נר"ים כסוהרים זה את זה ועיין פפ"ו משפך או"א ופ"ד משפך או"א ונמקומות אחרים פלג מא' לחיין
 ע"ה כאן נפרקין הוא זה שר"ך שחיה ככנח יחד כל המוט שמ"ס וב"ן דב"ן הוא שחכמה ובינה דב"ן חכמה נקרא מ"ס דב"ן ובינה נקרא
 ג"ן דב"ן וכללותם ב"ן . ובינה דמ"ס ככרים שגם שסם כהר חכמה ח"ק שכה מלכות דמ"ס וקטוח שגם שסם בינה ומל' ב"ן דמ"ס וכללותם
 מ"ס . ועיקר מ"ס ח"ל כשפ"ר שוחין ח"ל ס"י כי כהחלקות ג' ספירות חו"ב דב"ן ובינה דמ"ס בין ד' פרטטים אלו כי אבא פילאח לקח לחלקו
 כהר חכמה דבינה דמ"ס וי"ק דחכמה דב"ן כ"י נהקן ממ"ס דמ"ס וממ"ס דב"ן וברי הוא הכל מ"ס . ואמ"ס פילאח לקחה לחלקה בינה
 דבינה דמ"ס ובי' קטוח דבינה דב"ן כ"י שנהקט מב"ן דמ"ס ומב"ן דב"ן ויש כה מ"ס ח"ל וכלל ב"ן ויש"ס לקח ר' קטוח דבינה דמ"ס ומל'
 דהכמה דב"ן כ"י נהקן ממ"ס דמ"ס וממ"ס דב"ן ויש כ"י ח"ל וכלל מ"ס . ותכנה לקחה מל' דבינה דמ"ס ומל' דבינה דב"ן כ"י כ"י
 שנהקט מב"ן דמ"ס ומב"ן דב"ן וכלל ב"ן . כ"י ש"ל פרטטים אלו כל חד וחד כלול לו לבדו ממ"ס וב"ן אלא שכוהרים שסם אבא ויש"ס כל
 אחד נהקן ממ"ס דמ"ס וממ"ס דב"ן וכלל מ"ס בכל חד והנקטת שסם בינה ותכנה כל החד וחדל לנדע נהקט מב"ן דמ"ס ומב"ן דב"ן וכלל
 ב"ן בכל חלם . וכשנש"ס כעת כ"י להליר שוחין לז"ן בין כשכחות נש"ס כאלה ואמ"ס פילאין בין כשנש"ס כישפ"ח מחלפין כמחין בין
 אכרים

ע"א ד"ה זיווג. אבל מענ"ה די"ב רע"ד נראה שאהי' הוי' דכאן, והוי' אהי' דשמע, הם עצמם הנפרטים כ"א לג' זיווגי נ"ר ואינם ב' דברים ע"ש עוד.

הראשונים

(לז, ב) **ויכוון** לזווג ישסו"ת **הב'**. עי' הסדר

בפת"ע דכ"ב ע"א ד"ה הגה

וכו'. תחי' יסוד דעתי' ונעשו או"ש פ'ר' א' ואו"ת פ'ר' א'. אח"כ זיווג או"א עי' וירידת החו"ב ליסודם החו"ג למלכותם. אח"כ זיווג ישסו"ת הא', וחילוף המו', וירידתם לנה"י שלהם שהם ישסו"ת הב', ושם מתלבש המ' בכחב"ד שלהם והל' וכו' וכו' ע"כ. ויש לי להבין, הרי או"א וישסו"ת נעשו רק ב' פ'ר' כוללים, ומה הכונה א"כ שיזדווגו בתחי' או"א ואח"כ ישסו"ת. ועוד שאו"א נזדווגו אחר שקיבלו טיפת המו' דז"א מהמזלות, ובישסו"ת לא נזכר שקיבלו לפני זיווגם. **ועוד** שכאן או' הרש"ש זיע"א להוציא צלמי המו' שבנה"י דישסו"ת הא', ובשכ"ה פ"ד כרוז"ל בהעשות בו"ת פ'ר' א' יהיה היסוד של כללות הפ'ר' כמעט בפי התבונה ובוזה היסוד הכללי היה הזיווג ושם נעיתנו המו' **ש ק"ז** א בסוד העי' ובכא זמן לידה יצאו מו' אלו מיסוד הזה של כללות. ועי' בשי"ט פ"ד שכרוז"ל שבהתכללות בו"ת התבונה מלבישה לבינה מהחזה ולמטה ושם הם ג"ר דתבונה, ובתוכם, דהיינו בבינה דתבונה, שם היה עי' ז"א. **ובצאת** ז"א מתבונה (ר"ל מבינה דתבונה שהם ג"ר דתבונה. ש"ש) אז נתלבש בסוד צלם בתבונה הב' שהיא ג' שגם היא מלבשת לתבונה הא' ע"ד שתבונה הא' מלבשת לבינה ע"כ ע"ש.

ובכן מכללות הדברים נראה אפ' שהענין כך

הוא. שנתכללו או"א וישסו"ת, והיינו שישסו"ת מלבישים לאו"א מחזה ולמטה. ובתחי' נזדווגו או"א דהיינו החב"ד הכוללים, וזה זיווג הא' של הפ'ר' שהוא זיווג המו' (עי' נה"ש ד"ט סוע"א). ואז ירדו המו' ליו"מ של החב"ד הנו', ונמצאו שהם בג"ר דישסו"ת הא'. ומזדווגים הישסו"ת הא' והוא הזיווג הב' שהוא זיווג דגופא של הפ'ר' הכללי דאו"א וישסו"ת, ויורדים המו' דז"א לנה"י של ישסו"ת הא', ומשם הם יוצאים. וצ"ל שהם נה"י הפרטיים דג"ר דישסו"ת הא'.

שנמשך הדבר מזה שנתחברו או"א. שאם לא יהיה **זיווג עתי'** איך יתחברו אח"כ ודוק. וכמו שכן מוכרח לפ"ד התו"ח לפרש דברי רוז"ל בע"ח ומבו"ש הגז"ל שע"י העלי' יבקע היסוד, היינו כתוצאה מהעלי' יהיה אח"כ בקיעת היסוד, ולא שבזמן העלי' ממש נבקע.

(לז, א) **אבא** ויש"ס פ'ר' א' וכו' ויורדים וכו' ומתלבשים. עי' שי"ז פ"ב וש"ש שם אות ט' ושי"ט פ"ד ומבו"ש ד"מ סוע"ג ומזכיר שלום בשי"ז פ"ב הגז' ד"ה ועתה ומזכיר שלום מערכת ז' אות ד'.

(לז, א) **רוחא** ברוחא. וכתב בפת"ע אות ט"ז ועתה במלת א' הוא זיווג דרוחא ברוחא וכו' שמזדווגים או"א בתחי' זיווג דנשיקין קודם **זיווג** החיצו' דגופא בגופא שלהם וכו' ודע דט"ס נפל וכו' וצ"ל אחר כך הזיווג וכו' ודע דכל הזיווגים הם עד"ז תחי' חבוק ונישוק וזיווג וכו' אמנם באו"א לא מצינו מפורש בחי' החיבוק שלהם איה מקומו לעשותו עכ"ל ע"ש. ובסדר קשע"ה דנ"ח ע"ג ד"ה מ"ש ולווגם בסוד נ"ר שהם וכו' נתבאר בכמה מקומות והוא בבחי' חיבוק ונישוק וזיווג דאין זיווג בלא ג' בחי' אלו עכ"ל. ופשט דבריו אלו קצ"ע לענ"ד.

והנה לפי תיקון הגי' של פת"ע נראה כונתו שמזדווגים עתה רוחא ברוחא ואח"כ גופא בגופא. וע"ע פתח עינים ד"כ ע"א ד"ה ודע. ולא הבנתי מ"ש בהגהות הגאו' המדפיסים שכתבו לפי גי' הפת"ע קודם צריך לזווג הזיווג החיצו' דאו"א עתה וכו' ואח"כ מזווג זיווג הפני' שהוא רוחא ברוחא דאו"א עכ"ל. ועי' מע"א ז"ל דצ"ג ע"ב, ומה שהבנתי ממנו (הלשון שם לא כ"כ מבורר) שעיקר הגי' היא ציור הנ"ר, והוא זיווג גופא בגופא ואח"כ אהי' הוי' זיווג רוחא ברוחא, ושניהם דפני'. וכסדר זה ג"כ בשמע ישראל ושניהם דחיצו'. אלא דשם בשמע כתוב הוי' אהי' ואח"כ נ"ר, וכאן נ"ר ואח"כ אהי' הוי'. וע"ש שנתן טעם לזה. ונראה מדבריו ז"ל שזיווג דגופא בגופא עצמו נחלק לג' שהם נ"ר. ולא ידעתי למה גופא בגופא נפרט, והרוחא ברוחא לא נפרט. ועוד עי' להרב הגז' מ"ש בדפ"ה

ויהיה המקי' העליון גדול מהפני' הנמשך ממנו. אבל המקי' היוצא מהפני', משמע משם דכ"ה רע"ג שהוא גרוע מהפני', שהמקי' הוא הארה היוצאת מהמו' הפני' ע"ש. וכ"מ מלשון הסידור שכתב ומוציאין הארת המו' שלהם ומקי' וכו' ועי' מ"ש בברכת אליהו דע"א.

(לח-טל) סדר הזיווגים הוא, פני' דפני' וחיצו' דפני' ופני' דחיצו' (ועי' ש"ש בתי' או"א) ולמה לא נשלים בתחי' החיצו' שהתחלנו בתיקונו בחלקי המעשה, שהוא חיצו' דחיצו', ולגמור גם הפני' דחיצו', ואח"כ חו"פ דפני'. ועוד למה בחיצו' תחילה החי' דחי' ואח"כ הפני' דחי', ובפני' להיפך, תחי' פני' דפני' ואח"כ חי' דפני'. ובר"ה נתקן ביום א' אחו' דפני', וביום ב' הפני' דפני'. וכן בחי' ביום ב' תחי' אחו' ואח"כ פני'. ועי' פת"ע בדצ"ז סוע"א ובכ"ד רע"ג שנכנס בזה ולא תי' וי"ל.

(לח, א) ביוצר וכו' דחי' דפני' בבחי' כלים החיצו' וכו'. לשון רז"ל בשה"כ דרו' ד' דאבות הוא, בעת יחוד ק"ש אז ניתנו בז"א בחי' המו' בבחי' אוה"פ שלו מצד זיווג הבחי' החיצו' של אוה"פ דנה"י דאו"א וכו' וכו' עד אלקי אברהם וכו' עתה נעשית נה"י דבחי' אמצעית דאו"פ דאו"א בבחי' ג' מו' בסוד או"מ וכו' עכ"ל. ואילו בדרו' ב' דתה"ש וו' דר"ה, שהם בפני' דחיצו', לא נז' שהזיווג הוא בבחי' נה"י וכו'. וכ"ה לשון נה"ש די"ט ע"א. וכמעט הייתי רוצה לו לקו"ד שתיבות — ב' פר' נה"י — הכתובים בסידור בפני' דחיצו', שייכים לזיווג החיצו' דפני', וכנז' בשה"כ דרו' ד' דאבות ונה"ש הנז'.

עוד יש לרשום לעצמי לעת עתה, דלפי הכלל הידוע שכל בחי' בז"א מקבלת מבחי' שכנגדה באו"א, א"כ איך מכלים החיצו' הנז' דאו"א מקבל או"פ, ומכלים האמצעים והפנימיים מקבל או"מ בחול ובשבת כנז' בשה"כ הנז' (תו"ח קנ"ז ב'). (עי' לק' בס"ד בעמידה ד"ה אבותינו מה שרשמתי לקו"ד) עוד צ"ל אם החיצו' דפני' ופני' דחיצו' הנז' פה, הם ע"ד פני' דפני' שהם מו' דאחו', וממילא צריך להביא

והוא היסוד הכללי, ומשם יורדים ומתלבשים בישסו"ת הב' שהם למטה מג"ר דישסו"ת הא', והם מבחוז' כנגד הנה"י התחתונים של היסו"ת הא'. כך נראה הענין לכאו' וא"ש את"ם.

אח"ז ראיתי בתו"ח זיע"א דקס"א סוע"ב שכתב שבתחי' נתנם א"א (טי' דז"א) חציים לאבא עי' וחצים לאי' עי' ששניהם נק' אבא. ונתן אבא עי' חצי שלו לאי' עי' כדי שיצטיירו באי' עי'. **ואח"כ** נזדווגו או"א עי' (ע"ש באותו הדף בע"א ד"ה כתב) כדי לעשות ולתקן חילוף המו'. **ואח"כ** או"א עי' הנק' בשם אבא נתנו כולם לאי' שהיא התבונה הב' שהיא הג' וכו' וכו' עש"ע. **ובש"ש** דרו' ו' אות צ"ט כתב, אחר המזלות מזדווגים או"א דפרטות התפי' ויורד טי' דע"ב עם ה"ח מאבא לאי', ושם המקום לכוון זולת זה המשכת טי' ע"ב וה"ח שהיו בי"איי בכחב"ד דאבא הכוללים וכו' וזה ביוצר. אבל בשאר הק"ש א"צ לכוון אלא טי' ע"ב וה"ח דפרטות אותו הזמן ע"ש. וצ"ל לפ"ד שמה שמצוייר כאן ע"ב וה"ח, הוא לב' הזיווגים לפרטות ולכללות (וצ"ע שבקשע"ה לא נז' ע"ב וה"ח זולת הג' ע"ב וה"ג). ולפ"ד התו"ח והש"ש הללו אפ"ל מה שכתוב בסי' אחרי המזלות ויכוון להמשיך ד' מו' וכו' לחב"ד דאבא וד' לחב"ד דאי', הוא מ"ש התו"ח שא"א נתן חצי לאבא וחצי לאי'. ואחרי זיווג דאו"א דנשיקין שע"י נמשכו המו' ליו"מ דשניהם, וזיווג זה קודם לזיווג התחתון, אז נזדווגו זיווג התחתון ונתן אבא לאי' הטי' ההיא, וזה כמ"ש הש"ש הנז'. ומ"ש ויכוון לזווג ישסו"ת הא', והם כבר כלולים עם או"א, הוא מ"ש התו"ח הזיווג דאו"א לעשות החילוף ומשם ליסו"ת הב' וא"ש את"ם. וכאן יש לרשום מ"ש הרב ש"ש ז"ל בפ"ד דשכ"ה אות יו"ד דכ"ז הוא בישסו"ת שנפרטים לד' בחי' הנז' בסופ"ח דשי"ד ע"ש.

(לח, א) בהשתלשלות המ' ול' וצ'. עי' שמאמ"ר דנ"ד סוע"ב דמשמע לכאו' שאו"פ נמשך מאו"מ שלמעלה ממנו. ויהיה א"כ הפני' דל' נמשך מהמקי' דמ' (עי' מ"ש התו"ח זיע"א דק"ל ע"א ד"ה כתב עוד בכונת וכו' ע"ש), והפני' דצ' מהמקי' דל'.

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"צ דז"א מעורבת עם אור עלמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג הב' מזלות נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא. גם יכוין שפ"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוקף א'. ואימא עם תבונה פרלוקף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים ציססו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא   בכתרים   ובחצ"ד   ובז"ת

איהיהיה יאההיהה יאהלוההים יאהדונהי

גם

(א) ועיין צס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ צק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל צספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים צ' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס צס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החילון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הסי"ב **יאה**

הוה יוד יוד יוד הה הא הי וו ואו ואו הה הא הי

א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

דנה"י דתצוגה. ואז יכוין להוליא ב' ללמי המוחין דאו"א שצנה"י דיססו"ת הא' וכל ללס כלול מי"ס שבו דכל פרלוק ופרלוק מהפרלופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' ללמי המוחין דאו"א מהפרלופים הנ"ל באחוריים דכחצ"ד דיססו"ת השניים דהפרלוק הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לכחצ"ד דיססו"ת השניים דפרלוק הנ"ל. והם **ב** דללס ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחצ"ד דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הללמים דאו"א דפרלופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דיססו"ת הב' דפרלופים הנ"ל. ומוליאין הארת המוחין שלהם ומקיפי' מחוק לחג"ת דפרלופים הנ"ל והם **ב** דללס. ולהשאיר שם החג"ת דב' הללמים הנ"ל ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הללמים להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאחוריים-דפי' פרקין דנה"י דכל פרלוק ופרלוק דיססו"ת השניים דהפרלופים הנ"ל הנק' **צ** דללס והם יססו"ת השלישיים :

ביוצר (א) אח"כ יכוין לזווג את או"א דחילוניות דפנימיות בצחי' כלים החילונים

(א) י"ר כי איך יכול לזווג את או"א דחיני' דפני' ודפני' דחילו' צלתי מסירת עלמו עק"ה ולקבל ד"מ צ"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניולין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו' ועוד ג"כ כי כמה גורח טרחנו בזווגי או"א דפני' דפני' והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא צפני' דפני' אלף מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח נילו' דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומסס לאו"א כ"ז היו כל הג' הצחי' דפני' דפני' ודחילו' דפני' ודפני' דחילו' שלשתם יחד וצמלת לזווג או"א דפני' דפני' וכו' ואז נמשכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכ' וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפני' דפני' לבדם עד שנמשכים המו' דז"א בט"ס חח"ן צג"ה דת"י דאח' דפי' פרקים דנה"י ונק' ל' דללס והם יססו"ת השלישי' ובל' דללס דיססו"ת הג' עימדים המו' דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחילו' דפני' שהמשכנו המו' שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בצחי' כלים החילו' שלהם וממשיכים ד' מו' דחכמה שבחצ"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למל' ובג"כ יכוין להמשיך ד' מו' דצינה כנו' ואח"כ יכוין לזווג יססו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם צינות וגבורות ומתלבשים המו' הנז' צנה"י ואז יכוין להוליא ב' ללמי המו' דאו"א שצנה"י דיססו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים

באחו'

תורת חכם

קסא

נוק' ** והם המקבלים מוחין מישסו"ת דאו"א שהם בחינת או"א המתייחס להם, ונמצא כי בין בשער הנסירה בין בשער דרושי הצלם מדבר בדרושי הצלם דישסו"ת דאו"א עילאין הנקראים בשם אימא וממנו יתבאר צלם דאבא שהם או"א עילאין דאו"א עילאין, וממנו נקח שכל דרושי ר"ה שבספר הכונות הם בזו"ן דב"ן שהם הנקראים יעקב ורחל, אבל בזו"ן דמ"ה הנה נקרא ז"א ולא או יעקב ולא ששם לא הגיע חטא אדה"ר ***:

כתב

מורי הרב ז"ל (נה"ש דף מ"ד ע"ב ובחדש דף כ"ז ע"ד) אחר שכתב שנכללו נה"י דאו"א בחג"ת שלו כנודע, ויכוין לזווג דנשיקין דחך וגרון דאו"א כידוע, ולהמשיך הטיפה דרך פנימיות ליסודו ומשם למלכותו בזווג, ולערב הטיפות דאו"א עם הכירורים דזו"ן וניתנים חצים לאבא וחצים לאימא ולזווג או"א וניתנים כלם באימא, ויכוין לזווג או"א כדי לגמור תיקון הכירורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן דזו"ן כסדר הראוי להם כידוע, ואז נמשכים לחו"ב דבינה דזו"ן, כל זה כתב בענין הקריאת שמע עכ"ל, והנה מ"ש שאחר שניתנו כלם באימא אח"כ חזרו ונודווגו או"א, כן כתב בספר מבוא שערים ש"ה ח"א פ"ה והכונה היא שאז היה הזווג דאו"א אחר שנצטיירו המוחין באימא אז נודווגו נוק' דעתיק וחור"ג דאו"א והב' מזלות ואו"א ואז נחלפו המוחין ונתלבשו כל אחד במקומו דהיינו המוחין דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן בנה"י דאבא והב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן בנה"י דאימא והמשיכום לזו"ן, כמ"ש בשער הנו', וכמעט שכן שמעתי כל אלו הדברים מפי מורינו הרב ז"ל:

עוד

כתב מורי הרב ז"ל וז"ל בשער כ"ו שער הצלם פ"ב כאשר מודווגים או"א להוציא המוחין דגדלות לז"א נמשכים ב' טיפות מאבא טיפת מוח חכמה וטיפת מוח החסדים, וטיפת

וממנו יתבאר צלם דאבא וזכור זה ואל תשכח עכ"ל, והרי בפ"ו דשער הנסירה דיבר בצלם דאבא שהם החכמות דאו"א ונראה שכל אלו המוחין הנזכרים בשער דרושי הצלם ובשער הנסירה הם נקראים מוחין דאימא שמ"ש הרב ז"ל שחו"ב דאבא נעשו מהתרין פרקין עילאין דיד ימין דאו"א החכמה מפרק א' והבינה מפרק ב', ר"ל כי כל חכמה דאבא ר"ל אבא דאבא, וכינה דאבא ר"ל יש"ם דאבא, כי כבר נודע כי באו"א עילאין יש בהם בחינת או"א וישסו"ת, ומהב' פרקין עילאין שהם הידים דאו"א נעשו חכמות דאו"א שהם או"א עילאין דאו"א, ומהאמצעיים ישסו"ת דאו"א, ופרק א' דאו"א שנעשה חכמה דאבא ר"ל צד המ"ה של הזרוע ימין דאו"א קרא אותו פ"א משם נעשה אבא דאבא ומפ"ב דאו"א נעשה כינה דאבא, ר"ל מצד הב"ן דזרוע ימין דאו"א נעשה יש"ם דאבא, וכן מזרוע שמאל דאו"א אימא ותבונה דאימא עילאה, ומצד המ"ה של חצי תפארת עליון דאו"א גופא דאבא דאבא, ומצד הב"ן גופא דיש"ם דאבא, כל זה עד החזה דאו"א, והמחזה עד הטיבור ישסו"ת דאו"א וישסו"ת דאו"א עילאין. * ונראה דעת מורי הרב ז"ל שיש מוחין הנמשכין לז"א מאו"א עילאין דאו"א עילאין, ויש מוחין שנמשכין לו מישסו"ת דאו"א עילאין וכל אחד משניהם הם מוחין שלמים דאו"א, ויש חילוף המוחין בכל אחד משניהם, אלא שהמוחין דאו"א דאו"א נמשכים לזו"ן דבחינת מ"ה והמוחין דישסו"ת לזו"ן דצד הב"ן וקורא אותם מורי הרב ז"ל בשם יעקב ורחל, וכן כתב בכונת העומד להמשיך המוחין לזו"ן וליעקב ורחל ע"ש, וזהו שכתב בשער השבירה שער ט' פ"ב וז"ל ובוזה תבין כי כאשר זו"ן הם שוים בקומתם אז הנה"י דאבא הם מוחין לז"א והנה"י דישסו"ת הם מוחין לנוק' והבן זה מאד עכ"ל, ר"ל כי בחינת הזו"ן המתייחסים אל ישסו"ת דאו"א עילאין הנקראים

* לא זכיתי להבין. (מעיל אליהו)
** לא זכיתי להבין, ואם כונתו כעין מ"ש רצינו הרש"ש ז"ל בהגהותיו שם א"כ למה כל האריכות, ועיין צדכרי רצינו ז"ל לעיל דף ק"צ ע"ב והיעצ"ת. (מעיל אליהו)
*** עיין לעיל דף קנ"ב ע"ב.

ע"כ כ"ז ע"ד) אחר שכתב שנכללו נה"י דאו"א בחג"ת שלו כנודע, ויכוין לזווג דנשיקין דחך וגרון דאו"א כידוע, ולהמשיך הטיפה דרך פנימיות ליסודו ומשם למלכותו בזווג, ולערב הטיפות דאו"א עם הכירורים דזו"ן וניתנים חצים לאבא וחצים לאימא ולזווג או"א וניתנים כלם באימא, ויכוין לזווג או"א כדי לגמור תיקון הכירורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן דזו"ן כסדר הראוי להם כידוע, ואז נמשכים לחו"ב דבינה דזו"ן, כל זה כתב בענין הקריאת שמע עכ"ל, והנה מ"ש שאחר שניתנו כלם באימא אח"כ חזרו ונודווגו או"א, כן כתב בספר מבוא שערים ש"ה ח"א פ"ה והכונה היא שאז היה הזווג דאו"א אחר שנצטיירו המוחין באימא אז נודווגו נוק' דעתיק וחור"ג דאו"א והב' מזלות ואו"א ואז נחלפו המוחין ונתלבשו כל אחד במקומו דהיינו המוחין דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן בנה"י דאבא והב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן בנה"י דאימא והמשיכום לזו"ן, כמ"ש בשער הנו', וכמעט שכן שמעתי כל אלו הדברים מפי מורינו הרב ז"ל:

ומ"ש שנצח דתבונה מתלבש בחכמה דז"א, ר"ל בצד מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן דחב"ד דז"א, זה כינה אותו בשם חכמה דז"א, וכ"כ בדרוש הדעת שהמוחין דז"א מצד (כלי) [מ"ה] נקרא חכמה דז"א, וההוד דתבונה ר"ל צד הב"ן דמ"ה והב"ן דב"ן דנה"י דתבונה בבניה דז"א, שהוא צד הב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דז"א, אלו נקראים בינה דז"א כמ"ש בדרוש הגז', והמלכיות דתבונה ר"ל צד המ"ה דמ"ה והמ"ה דב"ן דו"ק דנה"י דתבונה, וכן צד הב"ן דו"ק דנה"י דידה כינה אותם בשם מלכיות דתבונה, ונמשכו בדעת דז"א, ר"ל ו"ק דז"א שנקרא בשם דעת כמ"ש בדרוש הדעת. ובחינת היסודות דאז"א שנתלבשו בנה"י דתבונה, ר"ל הצלם של המוחין הנמשך מיסודות דאז"א לא היסודות עצמם כמ"ש בשער כ"ו שער הצלם פ"ב ע"ש, וכן ענין התלכשות היסודות הגז' בנה"ה דתבונה הוא בפרק הגז', א"כ לנה"י דיש"ם השני שהוא השלישי כינה אותו בשם נצח וצד הימני דמלכות דתבונה, אבל האמת הוא שהוא מוחין דאז"א כמ"ש. ומ"ש בספר מבוא שערים פ"ה ו' ו' שבמקום אחד כותב שם שהטיפות דאז"א נמשכו מיסודו למלכותו **ומשם** לאבא ומשם אבא נותנם לאימא, נראה שכל הטיפות נמשכו לאבא והוא נותנם לאימא, **ובמקום אחר** כתב שם שא"א נתן חצי הטיפות לאבא וחציים לאימא, ואח"כ אבא נותן גם החצי שלו לאימא ונמצאים כלם באימא, וכן נראה בשער י"ט שער אנ"ך פ"א בענין ג' ימי הקליטה ע"ש, **ונראה שהכל אחד**, שבתחילה נתנם א"א חציים לאבא עילאה וחציים לאימא עילאה ששניהם נקראים בחי' אבא ונתן אבא עילאה חצי שלו לאימא עילאה כדי שיצטיירו באימא עילאה, ואחר כך נדווגו אז"א עילאין כדי לעשות ולתקן חילוף המוחין, ואחר כך אז"א עילאין הנקראים בשם אבא נתנו כלם לאימא שהיא התבונה השניה שהיא השלישית והיא נקראת אימא בערכם, ושם היה העיבור האמיתי דז"א כמ"ש במבוא שערים ובשער

החכמה נמשכת אל היסוד שבו וטיפת מוח החסדים אל עמרת היסוד שבו, וכן אימא טיפת מוח בינה ומוח הגבורות אל היסוד ועמרת היסוד שבה, ואח"כ יוצאים המוחין הגז' והם מתלבשים בתבונה השניה המלכשת לנה"י דתבונה ראשונה המ"ם בחב"ד שלה והל' בחג"ת שלה, ואח"כ יורדים להתלבש בנה"י דידה באופן זה, כי טיפת מוח חכמה שהיא מלובשת ביסוד דאבא מתלבש בנצח דידה וטיפת מוח בינה שהיא ביסוד דאימא מתלבש בהוד דידה וטיפת חו"ג שלהם מתלבשים במלכות שלה, נמצא יסוד דאבא בנצח דאימא ויסוד דידה דאימא בהוד דתבונה וכ' מלכיות דאז"א במלכות דידה, וכן על דרך זה ביש"ם, ואח"כ מתלבשים נצח דתבונה בחכמה דז"א והוד דתבונה בבניה דז"א עכ"ל, מ"ש וכן ביש"ם * כבר פירש הוא ז"ל בהקדמת ברכת אבות דר"ה שהכונה היא שזה היש"ם, ר"ל מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן הכוללים דאז"א והמוחין הנמשכים מהם הם נקראים מוחין דאז"א, אלא שהם נמשכים לזו"ן דבחינת מ"ה, והמוחין הגז' שקראם בשם תבונה הם דב"ן דמ"ה ודב"ן הכוללים, וגם הם נקראים מוחין דאז"א, אלא שנמשכים לזו"ן דב"ן דהיינו באלה"י אברהם פרקין תתאין דנצח דאבא ופרק עליון דנצח דאימא כל זה בשני מיני מוחין הגז', ומורי הרב ז"ל קורא ומכנה לאז"א דבחינת מ"ה בשם או"א ולאז"א דבחינת כ"ן בשם ישסו"ת וכותב בכמה מקומות שמזדווגים או"א וישסו"ת:

ומ"ש שהיסוד דאבא מתלבש בנצח דתבונה, רוצה לומר שכבר כתב הוא ז"ל במקום אחר שהמוח חכמה והחסדים שביסוד דאבא כבר נחלפו ע"י הזווג והם בחינת מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן בכל אחד מב' בחינות המוחין הגז', ומ"ש שמתלבש בנצח דתבונה, ר"ל בצד המ"ה דמ"ה והמ"ה דב"ן דנה"י דתבונה קרא וכינה אותו בשם נצח דתבונה, וכן היסוד דאימא אחר החילוף בהוד דתבונה בצד כ"ן דמ"ה וב"ן דב"ן דנה"י דתבונה הנקרא בשם הוד דתבונה.

גדולים לפרצופי הבריאה כמ"ש בספר הכונות. וכן נמשך הארה לפרצופי הכתר דיצירה שהם נקראים או"א בערך החב"ד דיצירה, וממשיכים מוחין דנשמה לפרצופי חב"ד דיצירה, ובדקדוק הוא שפרצופי החכמות דיצירה מזדווגים וממשיכים מוחין דנשמה לפרצופי הבינות דיצירה, [לד] וכן נמשך הארה לפרצופי הכתר דעשיה שהוא בחינת פרצוף מלכות דו"א, וממשיכין מוחין דחיה לפרצופי החכמות דמלכות דו"א שהוא בחינת עשיה, והוא כמ"ש מורי הרב ז"ל שבריאה ואצילות, ר"ל חו"ב דו"א, [לה] וכמ"ש בפ"א משער כ"ז שער פרטי ע"י ומוחין ע"ש, ומ"ש מורי הרב ז"ל (שם סי' י"ב) שבעמידה נמשכים מוחין דו"ק וג"ר מג"ר דאו"א וכלם נקראים מוחין דג"ר ונקראים מוחין דאבא עכ"ל, * ונראה כפי דבריו שבקריאת שמע שכתב (דף מ"ב סוף ע"ב ובחדש דף כ"ז ע"א) שנתקנים פנימיות וחיצו' דפנימיות דבריאה, וכן חיצו' ופנימיות דפנימיות ופנימיות וחיצו' דחיצו' דאצילות עכ"ל, ** ר"ל שכל התיקון דקריאת שמע הוא בפנימיות דחיצו' דבריאה דאצילות ודבריאה, וחילק הפנימיות דחיצו' דבריאה באופן זה שכינה לפנימיות וחיצו' דחיצו' דפנימיות דחיצו' הנו', בשם פנימיות דחיצו', וכתב שנתקן ביוצר והחיצו' ופנימיות דפנימיות דפנימיות דחיצו' דבריאה הנו', קרא אותו בשם פנימיות וחיצו' דפנימיות דבריאה ונתקן בקריאת שמע. וכן בבריאה דאצילות שכתב שנתקן בקריאת שמע פנימיות וחיצו' דפנימיות וחיצו' ופנימיות דחיצו', כל אלו הבחינות של פנימיות וחיצו' הנו' הם של פנימיות דחיצו' דבריאה דאצילות דוקא, אבל בחינת הפנימיות וחיצו' דפנימיות בין דבריאה בין דבריאה דאצילות אינם נתקנים אלא בעמידה, והחיצו' ופנימיות דפנימיות דבריאה הם נתקנים כלחש והן הן בינות דחכמה וכינה דכינה דו"א, והן הן ו"ק וג"ר דג"ר הנקראים ג"ר דאו"א בחינת אצילות ובחינת אבא, כי בחינת הפנימיות נקרא ג"ר ונקרא

הולדת או"א [פ"ב] על פסוק כה תאמר שהוא מילוי המלכות דאהי"ה דההי"ן שהוא בתבונה הנו':

ונבוא להבין דברי מורי הרב ז"ל (דף ע' ובג"מ דף מ"ה ע"ד סימן ט"ו) שכתב שבין המוחין דקריאת שמע ובין המוחין של התפלין כי המוחין דאימא שכינה אותם בשם נה"י דבריאה הם מוחין דו"ק דג"ר דו"ק כנ"ל, והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר דג"ר דו"ק וכנגדם נמשכים מוחין כפולים לבריאה דאצילות והם ממש דוגמת תפלין של יד שהיא בבריאה ותפלין של ראש באצילות, וכל אחד מצוה בפני עצמה הוי"ה שלימה כלולה ממוחין דאו"א עכ"ל, ור"ל שאף התפלין של ראש הם מוחין דאימא ובחינת בריאה כמ"ש שם ע"ש. והנה או"א דתפלין דרש"י הם בחינת ב"ן דמ"ה ובחינת ב"ן דב"ן הכוללים הכוללים מכלם, וכן או"א דתפלין דר"ת הם בחינת או"א מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן הכוללים הכוללים מכלם, א"כ מ"ש בספר הכונות שהתפלין של יד הם בחינת נה"י דבריאה, ר"ל בחיצו' נה"י דבינות דחו"ב דינה דו"א. ומ"ש שהתפלין של ראש הם בחינת נה"י דאצילות, ר"ל חיצו' נה"י דחכמות דחזרה שהם חכמות דחו"ב דינה דו"א, והוא על דרך מ"ש מורי הרב ז"ל (שם סימן י"ד) שהתפלין דיד הם ו"ק וג"ר דג"ר דו"ק שהם בחינת הנה"י דבינות דחו"ב דינה הנקרא בחינת ו"ק בערך החג"ת דבינות הנו', וכן הנה"י דחכמות דתפלין דראש נקרא בריאה דאצילות ו"ק בערך החג"ת דחכמות הנו', שכן שמעתי מפי מורי הרב ז"ל בפירוש שתפלין דיד הם בבינות דלחש ושל ראש בחכמה דחזרה, ועל ידי התפלין של ראש נמשך הארה לפרצוף חב"ד דינות דחו"ב דינה דו"א שהם נקראים בחינת או"א דבריאה ומזדווגים וממשיכים מוחין דבחינת רוח לחג"ת דבריאה שהם חג"ת דינות דחו"ב דו"א והוא דוגמת הקריאת שמע שע"י הווג הנעשה באצילות נמשך הארה לבריאה ונמשכין מוחין

* עיין לעיל דף מ"ו ע"ב.

** עיין לעיל דף קי"ח ע"ב.

לעולגלחא דא"ק תקרא בשם העולגלחא וכן סקבא דא"א עולה
(ק"ט ע"א) ענה למקום יסו"ם והגריאה למקום ז"א וילדה
למקום טקבא והעפיה למקום הגריאה :

וכן ע"ד בעלות הו"ן דאילת עוד לקבל מוחין דחידה
מא"א ע"ן כמנהג דשנה והוא מיסו"ם שפלו כנר
ונקרא בשם א"א מהם מקבלים ענה מוחין דחידה לפרטוף
המוחי' דו"ן הג' כתר ע"ד סדר קבלת המוחין הנשמה
ועי"כ גדול הא"א עד שיסור קומת א"א שהוא עד פבורא
דא"ק אשר שם שורשו ונק' בשם א"א ויסו"ם עולים לאח"פ
שם אחרת דס"ג דבינה דא"ק שרשי יסו"ם ואו"א לע"ב
דשגב דא"ק שהוא שורשם וא"א לעולגלחא כתר דא"ק שהוא
שרשו וכן נק' דא"א עולה ענה למקום או"א פילאין והגריאה
למקום יסו"ם שהוא שורשו והילדה למקום ז"א שהוא שורשו
והעפיה למקום מק' דא"א דאילת שהוא שורש העפיה :

וכתב בסוף פ"ב משער המוחין שזה תכלית עליית
הא"א כי אז נשלים הו"א לגמרי והסדר כמה שדעת

כי העולמות נפלו ממקומם ומקום ז"א בראשונה הוא במקום
שהוא פסה א"א והבן זה עכ"ל אמנם יש חילוק והפירוש
גדול בין עלייתו בא"א ביום שבושח לעלייתו בא"א בשבת
והמ"ש בפ"ה לקמן ובכן יזכר בספר מלאכה אוכל נפש
בשבושח משא"כ בשבת שאחריה מלאכה מתחילה ליל שבת
ועדיין לא פלה אלא ביסו"ם ואלו העלויות שכתבנו כתבם
ברצו בשער המוחין פ"ה וכתב בתחילת הפרק כי ה' בחי'
גרנח"י הם כל א' כוללה מכ"ה בחי' והוא"א יש בו כללות
כ"ה בחי' דגשג וכו"ה דרוח ואח"כ כ"ה בחי' דשמה וכו"ה
דחי' וכ"ה דחידה מקבל ע"י א"א ואו"א ויסו"ם כי ה'
אשר לו"א לקבל בשמתו אם לא עד שתלבש פתלה סוף
חילוניוה יסו"ם ולפעמים ע"י או"א ולפעמים ע"י א"א
עכ"ל . ואח"כ כתב בראש הפרק ח"ל והנה נתבאר ה' בחי'
הכו' של ז"א ואמנם לפעמים לוקח כולם ע"י הבינה הכללית
שם בחי' יסו"ם ולפעמים עולה יותר ולוקח כולם ממקום
האחזה הכללית שהם או"א פילאין ולפעמים עולה יותר ולוקח
כולם ממקום הכתר הכללי שהוא א"א וטק' אמנם דע כי
לפעם ה' אשר שיקחם אלא ע"י יסו"ם כי הרי הם
פלגונים ממנו אך העבן הוא כי ה' אשר לעלות למעלה
שמדרגתו כי הרי אין מקום פנוי וחלל אמנם לרד שמתחלה
ישעלו יסו"ם למקום או"א ואז וז"ן ישעלו למקום יסו"ם
ישעלו או"א במקום א"א וטקב' וישעלו א"א וטק' למדרגה
שעלו וכע"ד עליה למעלה מעליה עד שיחננושו ויתחלפו
טלב ממקומם . וכמלא כי בעלות יסו"ם למעלה במקום
או"א הגה נמלא ז"א וטקביה במדרגת יסו"ם ובעלות יסו"ם
יותר למעלה בא"א וטק' ישעלו ז"ן במקום או"א עלמן וכמלא כי
הרי הם נק' או"א עלמן אמנם אינם מקבלים הארה והמוחין שלהם
אלא ע"י יסו"ם שגם הם עלו ודי בזה עכ"ל הרי נפידתם
כל מה שכתבנו :

אמנם לרד להבין ענין עליות אלו לפי משמעות פשוט
הדברים אמר"י שאינם כפשוטם שיש בהם סודות

ועלמים הגה מתוך פשוטם אשר להבין משפט מסודר אמר"י
שאין לחדש דוגמה עם השגת כי הם סודות ועלמים עמוק
שמוק (ע"ב) לים מתכנה תופסת בהם כ"ש דיבור אלא
מדברה תורה כגשון בני חרם וכנזכר בסוף ההקדמה ראשונה
משער ההקדמות ח"ל ואמנם דבר גלי הוא כי אין למעלה
גוף ולא כח בגוף תלילה וכל הדמויות והאזורים אלו לא מפני
שם כן ח"י אמנם לשך את האין לכשיוכל האדם להבין
הדברים העליונים הרחוקים בלתי נתפסים וירשמים בשכל
אנושי לכן יסון רשות לדבר בבחי' לזורים ודמויות כאשר
הוא פשוט בכל ספרי הזוהר ונס בפסוקי התורה עלמם כלם
כאחד שורם ואזורים בדבר הזה כמ"ה פני ה' הנה

תפוסמים בכל הארץ פני ה' אל לדיקם וישמע ה' ויהי ה'
וידבר ה' ואלה רבות . גדולה מטלם מש"ה ויברא אלהים
את האדם בללמו כללם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ונ' ואם
התורה פלמה דברה כך גם אצטו וכול לדבר כלשון הם שם
היה שפשוט הוא שאין שם למעלה אלא אצרות דקים בתכלית
הרוחניות בלתי נתפסים שם כלל וכמ"ה כי לא ראיחם כל
פמוה ואלה רבות . ואמנם יש עוד דרך אחרת כדי להשגיל
ולזייר בה הדברים העליונים והם בחינת כתיבת לרת
האזניות כי כל אדם ואדם מורה על אור פרטי עליון וגם
תמונה זו דבר פשוט הוא כי אין למעלה לא אדם ולא נקודה
וגם זה דרך משל וליוד כדי לשך את האין כח' וב' בחי'
לזרים אלו את לזר האדם ואם לזר אציות שהיה מוכרחות
להבין ענין האזרות העליונים כאשר תראה ספרי הזוהר
בטי"ם פ"ס ב' בחי' האזרות האלה עכ"ל . והענין הוא שדרך
להבין את עליות אלו הוא כעין דילוג שמדלגים ומעקרים
ממקומם עולים הפרטפים למעלה זה מפני זה אם כן מה מעלה
וגדולה זו היא להם אחר שכל הפרטפים של כל העולמות
עליונים ותחתונים בלבינות דמחזנס עולים כפי שיסור פליית
הו"ן ולמה ישאנה שחם ויקראו בשם הפרטפים שעלו למקומם
אחר שגם אצות הפרטפים עלו כחכר וכמה שאלת

כיוצא בזה :

אע"פ שיש ליסב אין הישוב ההוא אחיחי לפי סודן של
דברים ועוד שלא כל העמים שוות לעלויות האלו
וכמ"ש בפ"ה ואם עליות אלו הם מנה קבלתם המוחין שכן
הוא האמת כי ע"י התלבשות ללמי המוחין הפרטפים העליונים
ואח"כ מהפסטים ט"ק דו"א ועי"כ גדלים הו"ק ההם דו"א
ונעשים י"ם וע"י התפשטות בתוכו ללמי ל"ם דח"ה וחכ"ד
גדל כשיסור קומת הפרטוף העליון ההוא . המל בזה בעת
שמקבל הו"א מוחין דגרנח"י דשמה ע"י יסו"ם הג' מוחין
דשיבור וייקה ומוחין דגדלות ראשון לה' פרטופים דפרטוף
הגלטי דו"א הנקרא בינה הגה בירדת הגרנח"י דשמה עם
ללמי המוחין ההם מלמעלה מתלבשים בה' פרטופי יסו"ם
ואח"כ כל פרטוף מה' פרטופים ההם עם האלם שבו מתלבש
ומתפשט בו"ק דפרטוף ח' מה' פרטופי בינה דו"א ואז הו"ק
ההם מתחלקים לח' פרקים ובהם מתלבש' ס' פרק' דל'
דללם המתלבש בט' פרק נה"י דכל פרטוף מה' פרטופי
יסו"ם כל פרק בתרין פרקין דו"ק ונעשים ס"ם כל ספ'
מתלח פרקין שהם חכ"ד תצ"ה נה"י שנספ' הריא ואחר כך
מתפשטים ומתלבשים בתוכו ללמי ל"ם דחכ"ד ותצ"ה דכל
פרטוף מה' פרטופי יסו"ם ואז גדלים ה' פרטופי בינה דו"א
כשיסור קומת יסו"ם והוא"א לא פלה ונסתלק ממקומו וגם
יסו"ם לא עלו ונסתלקו ממקומם ואם היו יולאים מסו"ם
ועולים ומסתלקים (ק"י ע"א) ממקומם היה תווד הו"א לבחי'
ו"ק ואך כתב הרב שמתלה ישעל יסו"ם למקום או"א ואז
ע"ן ישעל למקום יסו"ם כו' אך יגדלו וישעלו למקום יסו"ם
כי ה' אשר להם לקבל המוחין שלהם מבלתי התלבשותם
ביסו"ם כח"ל :

דאמנם לפי מ"ש לפיל שכל פרטופי כל העולמות נקראים
זו"ן שהם ו"ק בערך הפרטפים העליונים שפליחם
ולזרכים שיבור ייקה ומוחין פ"ד ג"ש צו"ן דא"י וגם
נתבאר (קבג) שכל פרטוף לרד שיהיה כלול מה' פרטופים
טללים כל פרטוף מהה' כלול מכ"ה בחי' גרנח"י שהם ה' בחי'
גרנח"י כל אחד כלול מה' ובער כל פרטוף כלול סו"ק שהם
שני פרטופי נה"י ותצ"ה הטללים עם גרנח"י דנ"ד הטללים
וחכר להם ג"ד שהם ג' פרטופי כח"כ עם גרנח"י דנח"י
הטללים **ובכר נת"ל** שאע"פ שכל פרטוף מהג' פרטופים
העליונים דחכ"ד הג' א"א ואו"א ויסו"ם דכל פרטוף כל א'
כלול מ"ם ולא כמו הו"ק הנה אותו הכללות הוא בערך
פרטופים

וטק' החכמה הוא כמו סדר תיקון ל' שלמות אבי"ם אך נחקט ותחתיו זה מה ק' סדר תיקון אל' הד' מוחין ואח"כ שאר צה"ס חלקי המוחין הראוים להם והארי"ת המוחין מהשקטים בנב"ד שלמים של הפרטוק הוא ונתקנים גם הם ע"ד הא"ל ואח"כ נשאר בס' חלקי צה"י המוחין הראוי להם והארי"ת המוחין מהשקטים בנ"ס האק' וז"ל ונתקנים גם הם ע"ד הא"ל וכמבואר ב"ר בס' הכוונות בסו"ט ר' כריש"ה וד' וקפוח בסוף דרוס טונת ט"ס שלום ע"ס וכסוף ס"א משפר מוחין וללם ע"ס זה (קל) הסדר הוא בין כפיבור בין ביניקס בין בגלות ככל פרט לרדך לתקן תחילה האורם ואח"ך ממילא הענפים נתקנים וכמבואר לפיל (קלא) ע"ן עליו יסג כללות וכפרטות כמ' ע"ס וע"ס זה יובן יסג ע"ן הא"ל :

הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי סדר תיקונם בשורשם העליון :

ידוע כי התורה עלמה היא כגוף הקדוש והארי"ם מל"ט הם הארי"ם איברי (ק"ב ע"א) גוף התורה והסג"ן הוא כי התורה היא שורש ומקור עלמות אור הגרנ"ח מהשקטים ככל פרטוק ואור הא"ם מהשקט תוך הגרנ"ח רחיה רחמנה פרטפי הכפר דא"ק ותוך גרנ"ח רחיה דה' פרטפי חכמה דא"ק ותוך גרנ"ח רחיה דה' פרטפי בינה דא"ק ותוך גרנ"ח רוח דה' פרטפי ז"א דא"ק ותוך גרנ"ח דה' פרטפי המלכות דא"ק :

עוד מחשש עלמות אור לא"ם הא"ל תוך הגרנ"ח דגרנ"ח רחיה דה' פרטפי האילנות דא"ם קדמון (קלב) ע"ד הא"ל וכן הוא מהשקט ומאיר תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל פרטוק מ"ס פרטפי דכל שלום משלמות ב"ע דא"ק הטלל :

ובע"ד הא"ל הוא מהשקט ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוק מפרטי פרטפי א"ק ואבי"ם דא"ל הטלל המלבי"ט לא"ק ואבי"ם דא"ק הא"ל הטלל :

וכן ע"ד הא"ל הוא מהשקט ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואבי"ם דכל שלום משלמות ב"ע האילנים המלבי"ט זה לזה בשהו והם מלבי"ט בשום לא"ק ואבי"ם דא"ל הטלל הא"ל המלבי"ט בשום לא"ם קדמון ואבי"ם דא"ק הטלל הא"ל וכו" נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק ואבי"ם דכל פרט דמחלב הספירות הא"ל מלבי"ט עליו בשהו מכל לדיו וסביביו א"ם קדמון ואבי"ם דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא גשמו דגשמותו מהם ככל פרטיו וכלל ופרט ככל פרטי ספירותיו ופרטיו כשבו ובחוקך ע"ד הא"ל במחלב הספי' הא"ל במ"א בהקדמה :

וכשנברא אהר"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הא"ל ואנה נש' שהם הכלים ד"ם שבו כלל גרמ"ח איברים וש"ס גידים שהם תרי"ג ויש בו חמשה פרטפים סללים וחמשה פשמים א"ק ואבי"ם דפרטות א"ק ואבי"ם ע"ד הא"ל במחלב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטפי א"ק ואבי"ם הא"ל כלול מחמשה פרטפים הנקראים בשם שור ונבאר גידים ועלמות וטוח שפגמיות כלל מהארי"ם איברים ששוכס מחלב"ס תרי"ג איברי הא"ל שנחון כללם מחלב"ס תרי"ג איברי הגרנ"ח דכל פרט וכחוס מחלב"ס תרי"ג איברים ד"ם דכל פרטוק דפרטי א"ק ואבי"ם דמחלב הספי' ע"ס ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו ששוכס מחלב"ט גוף הקדוש של התורה הא"ל :

ונתבאר כי באהר"ד נכלל כל מחלב הגשמות וישו כללים

לפרטוק חב"ד ובחוסס מהלכסין המוחין דז"א והם נפשים מרכבה למוחין ודי בזה לחסס ומנין מדעשו כי על זה אחר"ל נמשלח מתוך ט' כמ' בפרק הגו' והיא היא גשמתו דחיי שהיה רש"י ע"ה באדר"ה רב"ה כד"ל וישח באפיו נשמה חיה שנקרא דגושנקא גו בגו וכל דא למח ענין לאשלאפ ולפיל"ה ביה סה"ס דהחיות פילאה עד סופא דכל סתימין סה"ד וישח באפיו גשמת חיים נשמתו דכל חיי דעילא ותחת חלין מההיא גשמתו ומתקיימי בה ויהי הארס לנפש חיה לאתקרא ולפיל"ה בתקוין בגווא דא ולאשלאפ להיא נשמתו מדג"ה לרג"ה עד סופא דכל דרגין בגין דיהי היא נשמתו מהחכמה ככולא ולמהוי כלא ביחודא חד ומאן דפסיק האי יחידא מן עלמא כמאן דפסיק נשמתו דא ומחוי דא"ם נשמתו אחר"ה בר מהאי ובגין ק' ישח"ה הוא ודוכרייה מן עלמא לדרי דרין בהאי דיוק' דארס שארי ותקין כללא דבר וטק' ט' ע"ס ואם ידנה הארס להעמיק גלפין ולפמור על גדידי דכריס אליו חס יכח אפשר שיוכל לבגין קל"ה מעגין זה חס יהיה אלהים עמו :

וכרי שיחשש שש אור הא"ם כמ' לרדך לטון ככל החכמה מוחין להמשך בחוסס העשר היחס המתקדום שהם הגרנ"ח דאזתם המוחין והם חיותם (ע"ב) וקיומם והם עיקר הגורור והתיקון כמ' בשפר המוחין ובכל המקומות ובמ"ס כי נקודות (קכח) בחכמה שהוא הא"ל ואור המחשבה הפליונה כמ"ל דבמתכנה אחר"ה כולא הוא קיום והפמרות הכלים והאזרות דפ"ח שפלו מבי"ם לאיליות שהוא המחשבה הא"ל והא"ך יכוין להתבדך הללם דמוחין ע"ס ה"י"ח המתקדום שבו לטון ו' כלים דנפ"א חו"ן המבוארים בשפר הגשמות ולכון בשמות כללים הא"ל ע"ס ולהב"ט בהם את פרקי כללם ע"ס ה"י"ח המתקדום כשדר הא"ל ע"ס ח"ה חללים בידורם ותיקונם (קכט) ומכלעדי ההיות המנוקדות שהם הגרנ"ח שלום אין להם קחס והשמדה באיליות כי הם גוף בלא נשמה כמו שהיו מחילנה ונ"ס ע"ס מ"ה הארס שהוא עיקר התיקון ע"ס שהוא כלול מבנת"ל נק' ככללות נקודות כפרך ע"ס ג"ן וכמ' בפ"ה משפר שנת"ל ובפ"ד משפר חלומות ופגמיות ובכמה מקומות ודי בזה לבקו ומבין בדברי הרב ז"ל באופן כי עשור היחס המתקדום הם עיקר המחשבה המוחין וי"ח יוכל להמשך בחוסס המוחין דכסר שהם השפטים ונשוכס אור הא"ם וכסד"ם דכל שור שאין אור החכמה מהשקט למטה במוחין אי אפשר לאור הכתר להשקט כי כולם בחכמה עשים וכמכר בכמה מקומות ובשפר סדר הא"ל ע"ס :

ובזה אפשר לארס להמלס חשבוש האמור במאמר רש"י ע"ס הא"ל וכן מוח החכמה הא"ל אב"ה דכל פרטוק הוא הגחוק החילה ואליו נמשכים כל ללמי המוחין דח"כ וח"י ואחר שנתקנים דבר וטק' שבו אח"כ מהשקטים הארה כל המוחין לדבר וטק' דמות הבינה הנקרא איתא ונתקנים ואחר כך ממוח הבינה מהשקט הארה כל המוחין לדבר וטק' דמות החסדים הא"ל ונשקטים ואח"ך ממוח החסדים מהשקט הארה כל המוחין לדבר וטק' דמות הגבורים הנקרא טק' ח"א ונתקנים וכל אל"ו דה' מוחין הם דה' שוחין שכתב והם שורשי הד' מוחין הא"ל והם נק' כפרך הכתר הא"ל וז"ל אחנס כפרך כללות הפרטוק נק' פתיק וטקביה וא"ל וטק'. באופן כי עיקר כל הסודות הוא לתקן מוח החכמה לא"ם לא"ם כפרטות ואחר שנתקט דכר וטק' שבו אז אח"כ ממנו מהשקטים הארה כל המוחין ככללות לדבר וטק' דמות בינה ודח"י ונתקנים גם הם כפי שיפור מה שנתקן בדבר

דגרות וביאורים (קכח) ח"ה דף קל"ו ע"ס שש"ו ו' (קכט) ע"ס דף ע"א ו"ה וסג' (קל) פ"ה דף כ"ס סתי"ג: (קל"ה) דף ק"ל: (קל"ו) וסוף פרטוק דא"ק כי ע"ס פקדים כד"ה ידוע ע"ס קל"ו של הא"ל דא"ק כסוד הא"ל דא"ק. וע"ס ע"ס דחכמה פרטופי סכור דא"ק ר"ל על סכור ואל"ל דא"ק וע"ס ע"ס דה' פרטופי פרטופי כיום דא"ק ר"ל על כניסה ואל"ל דא"ק. וכן ע"ס דה' פרטופי ו"ה דא"ק ר"ל על ח"ל דא"ק דא"ק. וכן ח"ה דה' פרטופי כוללות דא"ק ר"ל על כוללות דא"ק דא"ק. ודבר ע"ס על סגמ"ה דגשמות דא"ק דא"ק וכלן סודן על סגמ"ה דגשמות דא"ק דא"ק כ"ס פ"ה דא"ק :

וט"ם לחכמה חן מהחכמ' שכבר היה בו וט"ם לבינה חן מהבינה שכבר היה בו וכעד"ל כולם ונעשו עשרה פרטים (ק"ת ע"א) ונכללו זה בזה ונחלצו זה בזה כי פרטוף הכתר נעשה מ" פתרים דכל עשרה פרטוי' הגו' והי"ם שבו נעשו כתרים לסלם וכן פרטוף החכמה נעשה מחכמות דכולם והי"ם שבו נעשו חכמות לכולם וכעד"ל טלם הרי פרטוף הכתר לכול המעשרה פרטויים וכעד"ל היה בפרטוף חכמה דא"ח וכן לפרטוף הבינה דאריך אנפין וכעד"ל היה לכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטויי אדם קדמון ואבי"ם וכמבואר בהקדמה ע"ם כי יהו הדר ההחללות וההחלצות. אמנם זה היה בפרטי פרטויי פרטויי ונפרטו כל י"ם לאין קן ע"ם זה היה נחלצו הספירות וכן היה בא"ק ואבי"ם דמחלצו הנשמות המלביש לזה קדמון ואבי"ם דמחלצו הספירות :

דע כי אין כל מטה כלולה אלא מתרי"ג מטעם המתייחסות אליה בשמה והוא באופן זה כי שם שביארנו סדר ההחללות וההחלצות בכל עשר ספירות דכל פרטוף ואחרת כי ז"ם דפרטוף הכתר דא"ח נחבש חשבים הספירות ע"ם לכל ספירה ונכללו זה בזה ונחלצו זה בזה ונעשו עשרה פרטויים מלבישים זה לזה בשוה ונמלא כי הי"ם דפרטוף הכתר שהוא הפרטוף הפנימי דעשרה פרטויים הם' נעשו מעשרה כתרים דכל הי' הפרטויים ואין נמלא בו שום שם' אשר לא תקרא כתר ובטובו נחשבו מנח"י דייחודות דנרנח"י דעשרה הפרטויי' הם'. אמנם בערב אלו העשרה כתרים שבו נקרא י"ם חב"ד תצ"ח נהי"ם ממנו כי ספירת החכמה שבו אע"פ שהיא כתר דחכמה ובה נחשבו יחידה יחידה הנה בערך האמר שבו נק' חכמה כיון שפיקרה מבורש חכמה וכן ספי' הבינה שבו אע"פ שהיא כתר דבינה ונחבש נחשבו יחידה דשמה הנה בערב נקרא בינה ממנו כיון שפיקרה מבורש בינה וכעד"ל בכל הי"ם שבו :

וכן הוא ז"ם דפרטוף החכמה שנעשה מחכמות דעשרה הפרטויים אמנם בערב נקרא י"ם חב"ד תצ"ח נהי"ם ממנו כי ספירת הכתר שבו אע"פ שהיא חכמה ובה נחשבו יחידה הנה בערך החכמה שבו נקרא כתר כיון שפיקרה מבורש פרטוף הכתר וכן על דרך זה חקקו לכל האשר ולכל העשרה פרטויים :

אמנם ידוע כי זהו סדר של י"ם דפרטוף א' שנספס בהם מלה ספירות אעשו עשרה פרטויים כח' אבל ידוע שעוד נחשבו בהם אלק ספירות ונעשו מלה פרטויים ונכללו זה בזה ונחלצו זה בזה ע"ד הם' ונעשה כל פרטוף כולו מעשרה פרטויים :

עוד נחשבו בהם כלים ואורות רבים ונכללו זה בזה ונחלצו זה בזה ע"ד הנז' עד שנעשה כל פרטוף כולו מתרי"ג פרטויים עוד נכללו ונחלצו זה בזה ע"ד המדר עד שנעשה כל פרטוף כולו מס' רבוא פרטויים והכל ע"ד הם' שאין כל פרטוף נכלל אלא מספירות המתייחסות אליו ונקראים על שמו אמנם בערב הם י"ם ממנו כיון שמבורש הי"ם חולצו וד"ל וכמדר בהקדמה באורך ע"ם וכן' בע"ח ברוב המקומות ובערב כ"ד שער פרקי הללם ובפרק ז' שבו ע"ם ד"ל כי זהו שורש ויחד החקון כוונת :

והנה לפנינו כי כמו כן היה בחקון מחלצו הנשמות ממנו אכלל בארה"ד כנאדר (ע"ב) לעיל ונמלא כי פרטוף הפנימי שבו שהוא פרטוף כתר דא"ק הגה הוא מחפשו בכל שיפור קומת ארה"ד עד סוף העשיה והוא כלול מתרי"ג איברים ששם תרי"ג פרטויים וכל אבר כלול מתרי"ג פרטויים כי נכללו כל התרי"ג איברים הכלולים זה בזה ונחלצו זה בזה ע"ד הנז' והיה כל אבר כלול מתרי"ג איברים המתייחסים אליו ונקראים בשמו לבד כי קורם לכן כל אבר

בו כל הנשמות מכפר דאדם קדמון עד סוף העשיה ונחבאר כי כל פרטויי מכל פרטי פרטויי א"ק ואבי"ם דפרטויי דא"ק ואבי"ם כלול מתרי"ג איברים וכל אבר מתרי"ג איברים ההם כלול מכל התרי"ג איברים לפי שאכללו התרי"ג איברים זה בזה ונחלצו זה בזה ונעשו תרי"ג פרטויים מלבישים זה לזה בשוה ע"ד הנז' ז"ם דכל פרטוף והכל א' כי הגה טף ארה"ר שהם הכלים שבו היה מלביש מכמר דא"ק עד סוף העשיה והיה כלול מתרי"ג איברים ובידים אמנם כ"ז היה בערב א' מכל פרטוף ופרטי פרטויי א"ק ואבי"ם כגון ערנח"י דייחודת שבו המחשבים ומחלצבים בה' (ע"ב) פרטויי הכתר דא"ק מחלצבים ומחפשים בכל אורך שיפור קומת דארה"ד מראשו ועד רגליו המלביש מכמר דא"ק עד סוף העשיה כלול מתרי"ג איברים ובידים וכל אבר גיד כלול מכל התרי"ג כי כל אבר גיד נעשה פרטוף א' שלם כלול מתרי"ג תרי"ג פרטויים מלבישים זה לזה בשוה. והנה אלו התרי"ג איברים ששם התרי"ג פרטויים הגו' דפרטוף הכתר הם' דא"ק כל פרטוף מהם נק' שורש אחד גדול שהוא נשמה אחת שלימה ובאלו התרי"ג איברים ששם התרי"ג פרטויים בגדולים ששם התרי"ג נשמות השלימות נחשבו מתוך התורה אור התרי"ג מלות ונחפשו בתרי"ג איברים האלו הגדולים הם' כל מטה בפרטוף אחד שלם הכולל מתרי"ג שהוא שורש נשמה א' שלימה והיו כל מלות כלולה מכל התרי"ג מלות מחפשים בתרי"ג פרטויים דפרטוף אחד מתרי"ג פרטויים הכוללים הגדולים הנז' . נמלא כי כל מלה הכוללת מתרי"ג היא שורש נשמה א' שלימה גדולה אמנם אלו התרי"ג מלות הכוללות בכל מלה אינם התרי"ג מלות השלימות השרויות הכוללות הגדולות הנז' כי אם כן בזה תשנה מלה ממטה אחרת בשמה ובמעשיה ובמה ישנה אבר זה מאבר זה ותיקון נשמה זו מנשמה אחרת :

והנה מתוך התורה מחפשו ומאיר תרי"ג מיני הארות להחלצו בכל התרי"ג איברים האמורים לכל אבר כפי סדר הראוי לו התרי"ג מיני הארות אלו נק' ערי"ג מלות התורה וכפי ערך האור ודיבור או מעט וריתוק וקירוב (קלג) האורות הגו' המחפשים בתרי"ג האיברים כך נשחית כל שם מלה ממלה אחרת בשמה ובמעשיה וכפי מה שאריך בהכרח אל הכירור (קלד) ובמעשה המלה היא להמשיך אור נוף התורה אל האבר האחר כך נקרא שמה על שם האור המספספ באבר ההוא המתייחס אליו והכל אחד אבל פיקר שורש האור אינו משנה כלל אלא כלא חודא ותיקון האבר (קלה) ההוא ולהמשיך אליו המוחין והשפספ מתוך התורה כך נלפשים במעשה אגדה המלה המתייחס ונק' ע"ם האבר ההוא וגם אם היא במעשה אם בדיבור אם במעשה כי ע"פ פרטי המעשה או הדיבור או המחשבה הנעשה בשלימות נמדר במטה היא עמר להתחן האבר ההוא לגמרי ופחות מה א"ל לו להתקן נא"ל לו להתקן באופן אחר וגם לא במעשה מלה אחרת כי בזה נשנה מעשה מלה א' מחפשה מלה אחרת כפי התיקון האריך אל האבר ההוא המתייחס אל המלה ההוא כח"ל ולפי שאינו דומה האור המחפשו מתוך התורה באבר זה לאור המחפשו באבר אחר על כן נשנה שם כל מלה ממלה אחרת על שם החפשויות האור באבר ההוא אבל פיקר שורש כל האור המחפשו כולם אינו משנה כלל אלא כולל חד :

והנה נח"ל בהקדמה (קלו) כי בחקון העולמות נחשבו לכל י"ם דכל פרטוף כלים ואורות רבים ונכללו זה בזה ונחלצו זה בזה ונעשו הי"ם ההם עשרה פרטויים מלבישים זה לזה בשוה המכל בזה כי לי"ם דפרטוף הכתר דא"ח דא"י נחשבו ס' ספירות לכל ספירה באופן זה כי לספירת הכתר נחשבו ס' חן מהכמר ש"ם חן מהכמר שכבר היה בו

הנהרות וביאורים (קל) ר"ל כפי ערך החקוקים וקירובם לא מספר והשאר וד"ל . ס"ד ע"א : (קל) מתייחס ונחשבו וכו' ש' ח"ל מוקף כח"ל : (קל) נ"ל ופי' חקון המלוי כמאמר . מסא וכפ' כמאן לכפסן אליו ספוטין וכשפס ט' . ס"ד ע"ב : (קל) דף כ' ע"ד ר"ל שמה :

